

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om förflyttning av sällskapsdjur

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll av djur och vissa varor ändras.

Syftet med propositionen är att i lagstiftningen göra behövliga ändringar till följd av att Europeiska unionens så kallade förordning om sällskapsdjur upphävs och att motsvarande bestämmelser i Europeiska unionens djurhälsoförordning börjar tillämpas.

Enligt proposition ska lagarna ändras så att hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till hänvisningar till motsvarande bestämmelser i Europeiska unionens djurhälsoförordning och till Europeiska unionens kontrollförordning samt till bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Dessutom förtydligas och preciseras lagen om djursjukdomar i fråga om bemyndigandet att meddela föreskrifter om övervakning av djursjukdomar.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 21 april 2026, då Europeiska unionens förordning om sällskapsdjur upphävs och motsvarande bestämmelser i Europeiska unionens djurhälsoförordning börjar tillämpas.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	5
1.2.1 Beredningen av EU-rättsakterna	5
1.2.2 Beredningen av regeringspropositionen	5
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	6
2.1 EU:s djurhälsoförfordning	6
2.2 Kontrollförfordningen	7
3 Nuläge och bedömning av nuläget	7
3.1 Europeiska unionens bestämmelser om djurhälsovillkor och offentlig kontroll vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte	7
3.1.1 Definition av förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte	7
3.1.2 Villkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte	8
3.1.3 Kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte	10
3.2 Lagen om djursjukdomar	10
3.2.1 Djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte	10
3.2.2 Normgivningsbemyndigande i anslutning till övervakning av djursjukdomar enligt lagen om djursjukdomar	13
3.3 Lagen om införselkontroll av djur och vissa varor	13
4 Förslagen och deras konsekvenser	15
4.1 De viktigaste förslagen	15
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	15
5 Alternativa handlingsvägar.....	16
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	16
5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	16
6 Remissvar	16
7 Specialmotivering.....	18
7.1 Lagen om djursjukdomar	18
7.2 Lagen om införselkontroll av djur och vissa varor	20
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	22
9 Ikraftträdande	22
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	22
10.1 Inledning	22
10.2 Skydd för privatlivet (hemfridsskydd).....	22
10.3 Egendomsskydd	24
10.4 Bemyndigande att utfärda förordning och meddela föreskrifter	25
LAGFÖRSLAG.....	27
Lag om ändring av lagen om djursjukdomar	27
Lag om ändring av lagen om införselkontroll av djur och vissa varor	29

BILAGA	32
PARALLELTEXT	32
Lag om ändring av lagen om djursjukdomar	32
Lag om ändring av lagen om införselkontroll av djur och vissa varor	36

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003, nedan *förordningen om sällskapsdjur*, upphävdes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag"), nedan *EU:s djurhälsoförordning*. EU:s djurhälsoförordning började tillämpas den 21 april 2021. Bestämmelser om djurhälsovillkor vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte finns i del VI i EU:s djurhälsoförordning. I enlighet med övergångsbestämmelsen i EU:s djurhälsoförordning tillämpas dock förordningen om sällskapsdjur fram till den 21 april 2026 i stället för del VI i EU:s djurhälsoförordning. I fråga om övergångsperioden beaktade man att förordningen om sällskapsdjur hade antagits ganska nyligen, och det var därför önskvärt att tillåta en lång övergångsperiod innan motsvarande bestämmelser i del VI i EU:s djurhälsoförordning började tillämpas.

På kontrollen av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), nedan *kontrollförordningen*. I de bestämmelser om offentlig kontroll av sällskapsdjur som utan kommersiellt syfte förflyttas till Europeiska unionen från ett tredjeland eller territorium som utfärdats med stöd av kontrollförordningen hänvisas det till bestämmelserna i den förordning om sällskapsdjur som upphävs. Dessa bestämmelser kommer att upphävas och ersättande bestämmelser tillämpas från och med den 21 april 2026.

EU:s djurhälsoförordning och kontrollförordningen samt de förordningar som utfärdats med stöd av dem är direkt tillämplig lagstiftning i medlemsstaterna. På grund av att förordningen om sällskapsdjur upphävs ska hänvisningarna till förordningen om sällskapsdjur strykas ur den nationella lagstiftningen och ersättas med behövliga hänvisningar till de nya EU-bestämmelserna. I propositionen föreslås behövliga ändringar till följd av att förordningen om sällskapsdjur upphävs och del VI i EU:s djurhälsoförordning börjar tillämpas i lagen om djursjukdomar (76/2021) och i lagen om införselkontroll av djur och vissa varor (1277/2019), nedan *lagen om införselkontroll*. De nya EU-bestämmelser som ersätter förordningen om sällskapsdjur innehåller inga sådana ändringar som har betydande konsekvenser för det nationella genomförandet av bestämmelserna i Finland. De föreslagna ändringarna i lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll är små och av teknisk natur och därtill föreslås smärre preciseringar i de nämnda lagarna.

1.2 Beredning

1.2.1 Beredningen av EU-rättsakterna

EU:s djurhälsoförfordning

EU:s djurhälsoförfordning har tillämpats sedan den 21 april 2021. I enlighet med övergångsbestämmelsen i artikel 277 i EU:s djurhälsoförfordning tillämpas del VI som gäller förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte dock först från och med den 21 april 2026. Under denna övergångsperiod tillämpas förordningen om sällskapsdjur i stället för del VI i EU:s djurhälsoförfordning på djurhälsovillkor vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte.

Det har inte varit nödvändigt att göra ändringar i del VI i EU:s djurhälsoförfordning innan den börjar tillämpas. Kompletterande bestämmelser som utfärdas med stöd av del VI i EU:s djurhälsoförfordning har beretts vid de möten för kommissionens expertgrupper som ordnats under 2025. Bestämmelser som ersätter djurhälsovillkoren i den förordning om sällskapsdjur som upphävs kommer att utfärdas genom kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX, som antas med stöd av EU:s djurhälsoförfordning, om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, nedan *den nya förordningen om sällskapsdjur*. Behandlingen av den nya förordningen om sällskapsdjur i Europeiska unionen pågår fortfarande.

Kommissionen kan dessutom med stöd av EU:s djurhälsoförfordning utfärda kompletterande bestämmelser genom kommissionens genomförandeförordningar. Beredningen av de ovannämnda förordningarna inleddes hösten 2025.

Kontrollförordning

Kontrollförordningen har tillämpats sedan den 14 december 2019. Det har inte varit nödvändigt att göra ändringar i kontrollförordningen på grund av att förordningen om sällskapsdjur upphävs. Kompletterande bestämmelser som utfärdas med stöd av kontrollförordningen i fråga om offentlig kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte från tredjeländer och territorier kommer att utfärdas genom kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX om ändring och rättelse av delegerad förordning (EU) 2019/2122 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, som ännu inte har behandlats i Europeiska unionen. Genom den ovannämnda förordningen ändras kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2122 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, särskild kontroll av passagerares personliga bagage och små sändningar av varor som sänds till fysiska personer och som inte är avsedda att släppas ut på marknaden och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011, nedan *den delegerade förordningen 2019/2122*.

1.2.2 Beredningen av regeringspropositionen

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 25 mars 2025 ett projekt för att bereda ett förslag till regeringens proposition med förslag till lagstiftning om förflyttning av sällskapsdjur. Syftet med projektet var att få den nationella lagstiftningen att motsvara bestämmelserna i EU:s djurhälsoförfordning och kontrollförordningen samt de rättsakter som utfärdats med stöd av dem innan förordningen om sällskapsdjur upphävs den 21 april 2026. Beredningen av projektet

inleddes den 25 mars 2025 och projektet fortsätter till den 31 januari 2026. Regeringspropositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid ministeriet i enlighet med tillsättningsbeslutet.

Utlåtande om utkastet till regeringsproposition har begärts av justitieministeriet, inrikesministeriet, Ålands landskapsregering, Livsmedelsverket, regionförvaltningsverken, Tullen, Finlands veterinärförbund rf och Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto - Finlands Kommunalveterinärförbund ry.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 EU:s djurhälsoförfordning

Syftet med EU:s djurhälsoförfordning är att förebygga och bekämpa djursjukdomar som kan överföras till djur eller till människor. Förutom på djur ska EU:s djurhälsoförfordning tillämpas på avelsmaterial från djur, produkter framställda av djur som är avsedda att användas som livsmedel, animaliska biprodukter och av dem framställda produkter samt på lokaler, transportmedel, utrustning och alla andra infektionsvägar samt material som kan vara förknippade med spridning av överförbara djursjukdomar.

I del VI i EU:s djurhälsoförfordning föreskrivs det om djurhälsovillkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium. Syftet med bestämmelserna är att förebygga och bekämpa risken för spridning av rabies, parasitmasken *Echinococcus multilocularis* som orsakar ekinokockos samt fågelinfluensa i samband med förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. I kapitel 1 i del VI i EU:s djurhälsoförfordning föreskrivs det om tillämpningsområdet för del VI och om de krav som ska uppfyllas för att förflyttning av sällskapsdjur ska kunna anses vara en förflyttning utan kommersiellt syfte. I kapitel 2 i del VI i EU:s djurhälsoförfordning föreskrivs om villkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte mellan medlemsstater. I kapitel 3 i del VI i EU:s djurhälsoförfordning föreskrivs om villkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium och kapitel 4 i del VI gäller identifiering av sällskapsdjur som förflyttas utan kommersiellt syfte samt förebyggande och riskreducerande åtgärder. I kapitel 5 i del VI i EU:s djurhälsoförfordning föreskrivs det om delegering av befogenheter avseende identitetshandlingar och i kapitel 6 i del VI om informationskrav för medlemsstaterna. I bilaga I till EU:s djurhälsoförfordning förtecknas de arter av sällskapsdjur för vilka det i förordningen föreskrivs om djurhälsokrav för förflyttning utan kommersiellt syfte.

Genom den nya förordning om sällskapsdjur som utfärdas med stöd av EU:s djurhälsoförfordning kompletteras bestämmelserna om djurhälsovillkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte i del VI i EU:s djurhälsoförfordning. Genom förordningen föreskrivs det om metoder för identifiering av sällskapshundar, sällskapskatter, sällskapssillar och sällskapsfåglar som utan kommersiellt syfte förflyttas till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium, om åtgärder för att förebygga och minska riskerna, om identitetshandlingar samt om förutsättningarna för att bevilja undantag från dessa krav. Bestämmelserna avviker inte väsentligt från bestämmelserna i den förordning om sällskapsdjur som upphävs.

Genom den nya förordningen om sällskapsdjur upphävs kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/772 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 vad gäller förebyggande hälsoåtgärder för kontroll av infektion med *Echinococcus multilocularis* hos hundar och om upphävande av delegerad förordning (EU) nr 1152/2011 och

kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1933 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 vad gäller bestämmelser för förflyttningar av sällskapsfåglar utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från ett territorium eller tredjeland. Bestämmelser som ersätter bestämmelserna i de förordningar som upphävs och som gäller djurhälsovillkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte kommer att utfärdas genom den nya förordningen om sällskapsdjur.

Genom genomförandeakter som utfärdas med stöd av EU:s djurhälsoförordning får kompletterande bestämmelser utfärdas bl.a. om format, utformning, språk, giltighet och säkerhetsdetaljer i fråga om handlingar som krävs vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Genom genomförandeakter kan man också räkna upp de medlemsstater samt tredjeländer och territorier som uppfyller villkoren för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och undantag från dem.

2.2 Kontrollförordningen

Syftet med kontrollförordningen är att fastställa en harmoniserad ram för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet än offentlig kontroll i hela livsmedelskedjan. Genom förordningen föreskrivs det om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som utförs för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel, utsättning av genetiskt modifierade organismer, ekologisk produktion och skyddade ursprungsbeteckningar.

Bestämmelserna i kontrollförordningen gäller också offentlig kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Centrala bestämmelser i fråga om dessa förflyttningar är bl.a. de krav som gäller utseende av medlemsstaternas behöriga myndigheter och skyldigheter för dessa samt provtagning, analyser, tester och diagnostik. Särskilda krav i fråga om offentlig kontroll av djur och varor som förs in i Europeiska unionen fastställs i kapitel V i kontrollförordningen. Med stöd av artikel 48 f i det kapitlet är sällskapsdjur som förflyttas utan kommersiellt syfte undantagna från sådan kontroll vid en gränskontrollstation vid unionens yttre gräns som avses i artikel 47.

Med stöd av artiklarna 48 f och 77.1 k i kontrollförordningen föreskrivs det i artikel 11 i den delegerade förordningen 2019/2122 om kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte från ett tredjeland eller territorium till unionen. De bestämmelser i artikeln som hänvisar till den förordning om sällskapsdjur som upphävs kommer att ändras genom kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX om ändring och rättelse av den delegerade förordningen 2019/2122 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer. Bestämmelserna i den sistnämnda förordningen avviker inte väsentligt från de gällande bestämmelserna i den delegerade förordningen 2019/2122.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Europeiska unionens bestämmelser om djurhälsovillkor och offentlig kontroll vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

3.1.1 Definition av förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

Med sällskapsdjur avses djur av en art som nämns i bilaga I till förordningen om sällskapsdjur och som åtföljer sin ägare eller en auktoriserad person under en förflyttning utan kommersiellt syfte, och för vilka ägaren eller den auktoriserade personen ansvarar under hela förflyttningen

utan kommersiellt syfte. I del A i bilaga I nämns hundar, katter och illrar. I del B i bilagan förtecknas ryggradslösa djur (utom bin och humlor samt vissa blötdjur och kräftdjur), vattenlevande prydnadsdjur, groddjur, kräldjur och fåglar (utom fjäderfä) samt däggdjur (gnagare och kaniner, med undantag av sådana som är avsedda för livsmedelsproduktion och hardjur).

Ägaren eller den auktoriserade personen får under en förflyttning utan kommersiellt syfte medföra högst fem sällskapsdjur av de arter som anges i del A i bilaga I till förordningen av sällskapsdjur. Det maximala antalet sådana sällskapsdjur under förflyttningen får dock under vissa förutsättningar vara högre, om förflyttningen av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte avser deltagande i tävlingar, utställningar eller idrottsevenemang eller träning inför sådana evenemang. Antalet sällskapsfåglar under en förflyttning utan kommersiellt syfte får inte överstiga fem.

I och med tillämpningen av del VI i EU:s djurhälsoförordning ska det i fråga om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte tillämpas en nödvändig precisering enligt vilken en sådan förflyttning där en auktoriserad person genomför en förflyttning av ett sällskapsdjur utan kommersiellt syfte endast får ske inom fem dagar från djurägarens förflyttning. Detta villkor ingår i kommissionens nuvarande anvisningar, men i och med tillägget blir kravet bindande. I det nya förslaget till förordning om sällskapsdjur ska förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte begränsas till det maximala antal djur som anges i förordningen och den ska utföras med ett enda transportmedel, om inte förflyttningen utan kommersiellt syfte utförs med kollektiva transportmedel.

3.1.2 Villkor för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

Enligt förordningen om sällskapsdjur får hundar, katter och illrar som nämns i del A i bilaga I till den förordningen förflyttas från en medlemsstat till en annan endast om de har märkts och vaccinerats mot rabies i enlighet med kraven. I kommissionens ovannämnda delegerade förordning (EU) 2018/772 föreskrivs det om behandling av bandmask hos hundar i syfte att förebygga infektion med *Echinococcus multilocularis* före en förflyttning, när hunden förflyttas utan kommersiellt syfte till Finland eller till någon annan medlemsstat som har status som ett land fritt från *Echinococcus multilocularis*. Hundar, katter och illrar som förflyttas från en medlemsstat till en annan utan kommersiellt syfte ska åtföljas av en identitetshandling (*pass för sällskapsdjur*) som är korrekt ifylld i enlighet med Europeiska unionens förlaga.

En medlemsstat får på vissa villkor tillåta förflyttning från en annan medlemsstat av hundvalpar, kattungar och illervalpar som ännu inte har vaccinerats mot rabies eller för vilka vaccinationen mot rabies inte ännu är i kraft. En medlemsstat får också tillåta att medicinering mot bandmask ges på ett alternativt sätt.

Inresan till unionen för hundar, katter, illrar och sällskapsfåglar som utan kommersiellt syfte förflyttas till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium ska ske via de resandes inreseorter som angetts av medlemsstaterna. En förutsättning för förflyttning av hundar, katter eller illrar till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium utan kommersiellt syfte är utöver identifieringsmärkning och rabiesvaccinering att djuren har genomgått en antikroppstestning mot rabies när djuren förflyttas från andra länder eller territorier än de som anges i förteckningen i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 om förlagan till identitetshandlingar för förflyttning av hundar, katter och illrar utan kommersiellt syfte, om fastställande av förteckningar över territorier och tredjeländer samt om krav på format, utformning och språk för de förklaringar som visar att vissa villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 uppfyllts. Vid förflyttning av

hundar till Finland eller någon annan sådan medlemsstat som har status som ett land fritt från *Echinococcus multilocularis* ska hunden ges medicinering mot bandmask enligt kraven före förflyttningen. Hundar, katter och illrar som förflyttas till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium ska åtföljas av ett djurhälsointyg som utfärdats av den behöriga myndigheten i tredjelandet eller alternativt av ett pass för sällskapsdjur som utfärdats av en medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium som förtecknas i del I i bilaga II till kommissionens ovannämnda genomförandeförordning (EU) 577/2013.

En medlemsstat får på vissa villkor tillåta förflyttning från ett tredjeland eller territorium av hundvalpar, kattungar och illervalpar som ännu inte har vaccinerats mot rabies eller för vilka vaccinationen mot rabies inte ännu är i kraft. En medlemsstat får också tillåta att medicinering mot bandmask ges på ett alternativt sätt när hunden återvänder till unionen med ett pass för sällskapsdjur.

Unionslagstiftningen innehåller bestämmelser om villkor för förflyttning av sällskapsfåglar utan kommersiellt syfte endast i fråga om förflyttning till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium. Enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1933 som utfärdats med stöd av förordningen om sällskapsdjur ska sällskapsfåglar vara märkta och uppfylla de krav i förordningen som gäller fågelinfluensa. Efter inresan ska sällskapsfåglar hållas i ett hushåll eller annan bostad i unionen i minst 30 dagar efter dagen för införsel till unionen.

Medlemsstaterna får tillämpa nationella regler på förflyttning utan kommersiellt syfte till deras territorium av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till förordningen om sällskapsdjur, med undantag för sällskapsfåglar som förflyttas från ett tredjeland eller territorium, för vilka villkoren för förflyttning fastställs i delegerad förordning (EU) 2021/1933.

Med stöd av artikel 32 i förordningen om sällskapsdjur får medlemsstaterna i undantagsfall tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till sitt territorium av sällskapsdjur vilka inte uppfyller de villkor som fastställs i förordningen. Enligt artikel 10 i förordningen får medlemsstaterna tillåta förflyttning av registrerade militärhundar, sökhundar och räddningshundar till deras territorium från ett tredjeland eller territorium via en annan inreseort än en resandes inreseort vid unionens yttre gräns.

Genom den nya förordning om sällskapsdjur som utfärdas med stöd av del VI i EU:s djurhälsoförordning görs vissa ändringar i de nuvarande djurhälsovillkoren för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Genom förordningen preciseras villkoren för utfärdande av pass för sällskapsdjur som identitetshandling vid förflyttningar utan kommersiellt syfte mellan medlemsstater, så att pass endast får utfärdas för hundar, katter och illrar som bor i hushåll i medlemsstaterna. En auktoriserad veterinär i ett tredjeland eller territorium får i fortsättningen anteckna att han eller hon gett vaccination mot rabies i ett pass för sällskapsdjur. Det mikrochip som krävs vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte får även i fortsättningen implanteras av någon annan än en veterinär, men personer som implanterar mikrochip på sällskapsdjur ska vara bemyndigade av medlemsstaten för detta ändamål. En förutsättning för bemyndigandet är att personen har tillräcklig specialkompetens för uppgiften.

Möjligheten till undantag i fråga om rabiesvaccinering av valpar som utan kommersiellt syfte förflyttas till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium slopas. Till villkoren för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte från ett tredjeland eller territorium fogas genom förordningen ett krav enligt vilket de djur som förflyttas inte får uppvisa sjukdomssymtom och ska vara i transportskick. Djurens hälsotillstånd och transportskick kontrolleras av den veterinär som utfärdar det hälsointyg som krävs vid förflyttningen i fråga.

I den nya förordningen om sällskapsdjur kommer det som nya punkter att föreskrivas om villkoren för transport av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte genom unionens territorium samt om villkoren för återinresa till unionen när den behöriga myndigheten i ett tredjeland eller territorium har nekat djuren eller den ägare eller den auktoriserade person som ansvarar för förflyttningen inresa till dess territorium. Genom förordningen kommer det dessutom att föreskrivas om giltighetstiden för de märkningar av sällskapsdjur och de identitetshandlingar som upprättats innan den nya förordningen om sällskapsdjur börjar tillämpas.

3.1.3 Kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

Enligt förordningen om sällskapsdjur ska medlemsstaterna vid förflyttningar utan kommersiellt syfte mellan medlemsstater av hundar, katter och illrar på ett icke-diskriminerande vis genomföra dokument- och identitetskontroller. Ägaren eller den auktoriserade personen ska på begäran av den behöriga myndighet som ansvarar för kontrollen visa upp sällskapsdjuret och dess identitetshandling för kontroll. Bestämmelsen gäller också förflyttning av ovannämnda sällskapsdjur utan kommersiellt syfte från sådana tredjeländer eller territorier som har visat att de tillämpar bestämmelserna i förordningen om sällskapsdjur. Sådana tredjeländer och territorier är Andorra, Schweiz, Färöarna, Gibraltar, Grönland, Island, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Vatikanstaten, som förtecknas i del 1 i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning 577/2013. På Norge tillämpas med stöd av EES-avtalet de bestämmelser som gäller medlemsstaterna fullt ut.

Bestämmelser om offentlig kontroll av sällskapshundar, sällskapskatter, sällskapsillrar och sällskapsfåglar som förflyttas till Europeiska unionen från ett tredjeland eller territorium utan kommersiellt syfte finns i den delegerade förordningen 2019/2122 genom en hänvisning till bestämmelserna i förordningen om sällskapsdjur. Enligt dessa bestämmelser ska dessa sällskapsdjur genomgå dokument- och identitetskontroller vid en angiven resandes inreseort vid unionens yttre gräns när sällskapsdjuren förflyttas från ett tredjeland eller territorium som inte förtecknas i del 1 i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning 577/2013.

I och med att förordningen om sällskapsdjur upphävs tillämpas bestämmelserna i kontrollförordningen på kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Närmare bestämmelser om kontroll av sällskapsdjur som förflyttas från ett tredjeland eller territorium utan kommersiellt syfte kommer att utfärdas genom kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX om ändring och rättelse av delegerad förordning (EU) 2019/2122 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer. Genom kommissionens ovannämnda delegerade förordning kommer det också att utfärdas bestämmelser som ersätter bestämmelserna i den förordningen om sällskapsdjur som upphävs i fråga om bokföring av kontroller av andra djur än sällskapsdjur och dokumentation i identitetshandlingar för förflyttning utan kommersiellt syfte till andra medlemsstater samt bestämmelser om de åtgärder som den behöriga myndigheten ska vidta om sällskapsdjur som förflyttas på annat sätt än utom kommersiellt syfte inte uppfyller de krav som ställs på dem i den nya förordningen om sällskapsdjur.

3.2 Lagen om djursjukdomar

3.2.1 Djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

I lagen om djursjukdomar, som trädde i kraft den 21 april 2021, föreskrivs det om genomförandet av Europeiska unionens rättsakter om bekämpning av djursjukdomar till den del det inte föreskrivs om genomförandet av rättsakterna med stöd av någon annan lag. I lagen om

djursjukdomar föreskrivs det också om genomförandet av förordningen om sällskapsdjur i fråga om djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte.

I 8 kap. i lagen om djursjukdomar föreskrivs det om förflyttning av djur och produkter. Enligt 49 § 1 mom. 7 punkten i 8 kap. beslutar Livsmedelsverket om en sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som avses i artikel 32 i förordningen om sällskapsdjur och som inte uppfyller alla krav som ställs på den ska tillåtas.

I 8 kap. 51 § 3 punkten i lagen om djursjukdomar finns ett bemyndigande att utfärda förordning om undantag från de vaccinationskrav som gäller unga sällskapsdjur samt om de krav som ska tillämpas på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade i del B i bilaga I till förordningen om sällskapsdjur. I jord- och skogsbruksministeriets förordning om djurhälsokrav och undantag från dem som ska tillämpas på vissa typer av förflyttningar av djur mellan Europeiska unionens medlemsstater (328/2021), som utfärdats med stöd av 51 § 3 punkten i lagen om djursjukdomar, föreskrivs det i fråga om förflyttningar från medlemsstaterna till Finland om ett undantag från de vaccinationskrav som gäller unga sällskapsdjur och om djurhälsokrav vid förflyttning utan kommersiellt syfte av fåglar som hålls som sällskapsdjur.

I 51 § 5 punkten i lagen om djursjukdomar föreskrivs det om bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda bestämmelser i anslutning till genomförandet av sådana bestämmelser om förflyttning av djur eller produkter som ingår i del IV i EU:s djurhälsoförordning eller i förordningen om sällskapsdjur eller som utfärdats med stöd av dem, om de nämnda EU-bestämmelserna förutsätter det. I jord- och skogsbruksministeriets förordning 328/2021, som utfärdats med stöd av det bemyndigandet, föreskrivs det om alternativa sätt att ge bandmasksmedicinering till hundar som förflyttas till Finland utan kommersiellt syfte. I jord- och skogsbruksministeriets förordning om djurhälsokrav och undantag från dem vid införsel från länder utanför Europeiska unionen av vissa djur, avelsmaterial från dem, produkter av animaliskt ursprung och varor som medför risk för spridning av djursjukdomar (330/2021), som utfärdats med stöd av samma bemyndigande, föreskrivs det vidare om ett motsvarande undantag i fråga om förflyttning av hundar utan kommersiellt syfte till Finland från ett tredjeland eller territorium när hunden återvänder till unionen med ett pass för sällskapsdjur.

I 9 kap. i lagen om djursjukdomar föreskrivs det om utförsel och införsel av djur och produkter. I lagens 9 kap. 57 § föreskrivs om den nationella behörigheten om Europeiska unionen saknar införselkrav. Enligt den paragrafen får bestämmelser om de djurhälsokrav som djurarter, djurkategorier eller produkter som förs in till Finland från andra stater än medlemsstater eller hälsointyg som gäller dessa ska uppfylla samt om de stater och områden från vilka det är tillåtet att föra in nämnda djur eller produkter, om det inte föreskrivs om införselkrav på djuren eller produkterna eller föreskrivs om en förteckning över stater eller områden med stöd av bestämmelser i del V i EU:s djurhälsoförordning, i förordningen om sällskapsdjur eller någon annanstans i Europeiska unionens lagstiftning, med iakttagande av artiklarna 230, 234 och 238 i EU:s djurhälsoförordning samt artikel 14.3 i förordningen om sällskapsdjur utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Tullen övervakar i enlighet med 70 § i lagen om djursjukdomar vid sidan av djurhälsomyndigheterna iakttagandet av författningarna om djurhälsa i Finland när djur förflyttas mellan medlemsstater eller från Finland till andra stater än medlemsstater.

Upphävandet av förordningen om sällskapsdjur och inledandet av tillämpningen av del VI i EU:s djurhälsoförordning inverkar inte på tillämpningsområdet för lagen om djursjukdomar.

Lagen om djursjukdomar behöver dock ändras så att hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs stryks eller ändras till hänvisningar till del VI i EU:s djurhälsoförordning eller till bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Bemyndigandena att utfärda förordning i lagen om djursjukdomar behöver ses över för att de undantag som EU:s djurhälsoförordning och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den möjliggör ska kunna tas i bruk och nationella krav ska kunna ställas. Utöver att hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs stryks i lagen om djursjukdomar är det nödvändigt att i lagen göra de ändringar som beskrivs nedan.

Hänvisningen i 49 § 1 mom. 7 punkten i lagen om djursjukdomar till artikel 32 i den förordning om sällskapsdjur som upphävs i fråga om möjligheten att genom Livsmedelsverkets beslut tillåta sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som inte uppfyller alla krav som ställs på den ska uppdateras med en hänvisning till artiklarna 15 och 29 i den nya förordningen om sällskapsdjur. I artikel 15 b i förordningen föreskrivs det om medlemsstaternas möjlighet att tillåta förflyttning av hundar till deras territorium från ett tredjeland eller territorium av militär personal, brottsbekämpande myndigheter eller sök- och räddningsgrupper via ett annat gränsövergångsställe än ett gränsövergångsställe som utsetts till resandes inreseort vid unionens yttre gräns. I artikel 29 i förordningen föreskrivs det om medlemsstaternas möjlighet att i undantagsfall och på vissa villkor tillåta sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till deras territorium som inte uppfyller alla villkor som ställs på förflyttningen.

En medlemsstat får med stöd av den nya förordningen om sällskapsdjur fortsätta att tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte från en annan medlemsstat av hundvalpar, kattungar och illervalpar som ännu inte har vaccinerats mot rabies eller för vilka vaccinationen mot rabies inte ännu är i kraft. En medlemsstat kan också tillåta att medicinering mot bandmask ges på ett alternativt sätt till en hund som utan kommersiellt syfte förflyttas från en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium till dess territorium. Bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning om införande av ett undantag i fråga om rabiesvaccinering av valpar finns i 51 § 3 punkten i lagen om djursjukdomar, och inga ändringar behöver göras i denna. Bemyndigandet att utfärda förordning om ett alternativt sätt att ge medicinering mot bandmask bör dock flyttas från 51 § 5 punkten till 51 § 3 punkten, eftersom det i och med tillämpningen av del VI i EU:s djurhälsoförordning föreskrivs om möjligheten till undantag i den nya förordningen om sällskapsdjur på motsvarande sätt som om undantag från kraven på vaccination mot rabies hos valpar.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 51 § 5 punkten i lagen om djursjukdomar bör kompletteras med en hänvisning till del VI i EU:s djurhälsoförordning, så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet också får utfärdas bestämmelser i anslutning till genomförandet av EU:s djurhälsoförordning eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den och som gäller förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, om Europeiska unionens bestämmelser förutsätter det.

Det föreslås att 93 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar kompletteras så att Livsmedelsverket eller Tullen också själv kan se till att djuret avlivs eller produkten bortskaffas i stället för att aktören själv ansvarar för verkställigheten av ett beslut om avlivning eller bortskaffande i en sådan situation där kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna har brutits mot. Den föreslagna ändringen förtydligar tolkningen av lagen om djursjukdomar och den åtgärd som gäller avlivning av djur är också förenlig med 99 § i lagen om djurvelfärd (693/2023).

I fråga om påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen är det skäl att ersätta hänvisningen i 94 a § 6 punkten i lagen om djursjukdomar till den förordning om sällskapsdjur som upphävs

med en hänvisning till del VI i EU:s djurhälsoförförordning, så att påföljdsavgift fortfarande kan påföras också för sådana förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som inte uppfyller villkoren i EU:s djurhälsoförförordning eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av 51 § 3 och 5 punkten i lagen om djursjukdomar.

3.2.2 Normgivningsbemyndigande i anslutning till övervakning av djursjukdomar enligt lagen om djursjukdomar

I regeringspropositionen föreslås dessutom en ändring som förtydligar och preciserar bemyndigandet att meddela föreskrifter om övervakning av djursjukdomar i lagen om djursjukdomar.

I 23 § i lagen om djursjukdomar föreskrivs det om övervakning av djursjukdomar. Enligt 3 mom. i den gällande paragrafen får Livsmedelsverket i syfte att övervaka hälsotillståndet hos djur och förekomsten av djursjukdomar verkställa obligatorisk screening av djur (övervakningsundersökningar) i samband med vilka djur kan undersökas och behövliga prover tas på djuren och produkterna från dem samt från anläggningen. Aktörer, sällskapsdjurshållare samt de som jagar eller fångar vilda djur är skyldiga att tillåta undersökning av och provtagning på djur.

Enligt 4 mom. kan Livsmedelsverket verkställa övervakningsundersökningen själv eller bestämma att den ska verkställas av någon annan djurhälsomyndighet som avses i lagen. Också en aktör eller sällskapsdjurshållare samt i vissa fall också den som jagar eller fångar vilda djur kan åläggas att ta prover och sända prover för analys, om detta är möjligt med beaktande av provernas art och de kunskaper och färdigheter som krävs för uppgiften.

I det gällande 5 mom. föreskrivs det att Livsmedelsverket också får verkställa övervakningsundersökningar som avser vilda djur eller prover som har sänts till myndigheten för andra undersökningar. Det föreslås att 5 mom. ändras så att karaktären av befogenheten att meddela föreskrifter i fråga om övervakningsundersökningar som innebär skyldigheter för myndigheter och aktörer förtydligas och preciseras. Det är förvillande att man i 5 mom. kallar också sådana undersökningar som inte innehåller motsvarande skyldigheter, dvs. obligatorisk screening av djur, för övervakningsundersökningar, fastän de inte är förenade med något behov av att meddela föreskrifter. Bestämmelserna om övervakning av djursjukdomar i 23 § 5 mom. i lagen om djursjukdomar bör ändras så att karaktären av befogenheten att meddela föreskrifter i fråga om övervakningsundersökningar som innebär skyldigheter för myndigheter och aktörer förtydligas och preciseras.

3.3 Lagen om införselkontroll av djur och vissa varor

Bestämmelser som kompletterar kontrollförförordningen och som gäller offentlig kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till Finland från ett tredjeland eller territorium och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av förordningen om sällskapsdjur utfärdas genom lagen om införselkontroll.

Enligt lagen om införselkontroll svarar jord- och skogsbruksministeriet för den allmänna styrningen och uppföljningen av verkställigheten av kontrollförförordningen, förordningen om sällskapsdjur och lagen om införselkontroll. Jord- och skogsbruksministeriet utser på framställning av Tullen de inreseorter för resande vid unionens yttre gräns via vilka det är tillåtet att till Finland utan kommersiellt syfte direkt från ett tredjeland eller territorium förflytta sällskapshundar, sällskapskatter, sällskapsillrar och sällskapsfåglar. I Finland har som sådana

inreseorter för resande utsetts förutom Helsingfors-Vanda flygplats också flera hamnar samt gränsövergångsställen mellan Finland och Ryssland.

Livsmedelsverket planerar, styr och utvecklar offentlig kontroll inom tillämpningsområdet för kontrollförfordningen, förordningen om sällskapsdjur och lagen om införselkontroll. Livsmedelsverket svarar för de uppgifter som i kontrollförfordningen och förordningen om sällskapsdjur ålagts medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i fråga om offentlig kontroll av sällskapsdjur som förflyttas till unionen, om inte något annat föreskrivs i lagen om införselkontroll. Till Livsmedelsverkets uppgifter hör också beviljande av de förhandstillstånd som utgör ett villkor för införsel av djur och varor.

Bestämmelser om Tullens uppgifter finns i 6 § i lagen om införselkontroll. Med stöd av 1 mom. 1 punkten kontrollerar Tullen att sällskapshundar, sällskapskatter, sällskapsillrar eller sällskapsfåglar som förs in utan kommersiellt syfte inte förflyttas till Europeiska unionens territorium via andra gränsövergångsställen än de som utsetts till inreseorter för resande. Med stöd av 4 punkten i det momentet svarar Tullen för den offentliga kontrollen av dessa sällskapsdjur på inreseorter för resande, med undantag för beviljande av de förhandstillstånd som utgör ett villkor för införsel av dem. Med stöd av 5 punkten kontrollerar Tullen det undantagsförfarande enligt artikel 5.3 och 5.4 i förordningen om sällskapsdjur som möjliggör förflyttning av fler än fem sällskapsdjur om förflyttningen av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte avser deltagande i tävlingar, utställningar eller idrottsevenemang eller träning inför sådana evenemang. Tullen kan utföra kontroller av ovan nämnda förflyttningar för att säkerställa att uppgifterna om förflyttningarna är korrekta. Med stöd av artikel 34.4 i förordningen om sällskapsdjur är Tullen skyldig att se till att dess personal har den utbildning som är nödvändig för att övervaka förutsättningarna för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Tullen ska föra register över det sammanlagda antalet kontroller som har genomförts och fall av bristande överensstämmelse som konstaterats vid dessa kontroller. Tullen ska också dokumentera de kontroller som har genomförts under den för ändamålet avsedda rubriken i identitetshandlingen när sådan dokumentation krävs vid förflyttning utan kommersiellt syfte till andra medlemsstater.

Tullen ska tillsammans med Livsmedelsverket tillhandahålla tydlig och lättillgänglig information för allmänheten om de villkor som tillämpas på förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte med stöd av artikel 37 1 förordningen om sällskapsdjur. Livsmedelsverket och Tullen svarar för utarbetandet av den fleråriga nationella kontrollplan som förutsätts i kontrollförfordningen i fråga om de uppgifter som anvisats dem i lagen om införselkontroll.

Bestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som gäller inspektioner och provtagning finns i kontrollförfordningen, förordningen om sällskapsdjur och 10 § i lagen om införselkontroll. Med stöd av 12 § i lagen om införselkontroll ska kommunalveterinären vid behov ge Tullen handräckning i uppgifter som gäller offentlig kontroll av sällskapsdjur. Livsmedelsverkets handräckning har begränsats till särskilda uppgifter i anslutning till offentlig kontroll, såsom övervakningstillslag. I fråga om polisens, Tullens, Gränsbevakningsväsendets och räddningsmyndigheternas skyldighet att ge handräckning hänvisas det till sektorslagstiftningen om dessa myndigheters verksamhet.

I 4 kap. i lagen om införselkontroll föreskrivs det om tvångsmedel och påföljder, såsom påföljdsavgift inom införselkontroll. Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än sex månader sedan gärningen begicks.

Upphävandet av förordningen om sällskapsdjur inverkar inte på tillämpningsområdet för lagen om införselkontroll. Det är dock nödvändigt att göra vissa ändringar av teknisk natur i lagen om

införselkontroll, såsom att stryka hänvisningarna i lagen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs eller ändra dem till hänvisningar till den delegerade förordningen 2019/2122. Det föreslås att 6 § 1 mom. 5 punkten i lagen om införselkontroll upphävs i fråga om vissa av Tullens uppgifter, eftersom uppgifterna i fråga, med undantag för standardstickprover på evenemang, anvisas antingen direkt till Tullen eller någon annan behörig myndighet i en medlemsstat genom EU:s djurhälsoförordning, kontrollförordningen och den delegerade förordningen 2019/2122. Tullens behörighet i fråga om offentlig kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte baserar sig på 6 § 1 mom. 4 punkten i lagen om införselkontroll. Om uppgifter enligt artikel 34.4 i den förordning om sällskapsdjur som upphävs föreskrivs i artikel 5.4 i kontrollförordningen och i den nya artikeln 11.a i den delegerade förordningen 2019/2122. Bestämmelser om information finns i artikel 256 i EU:s djurhälsoförordning och artikel 12 i den delegerade förordningen 2019/2122. De särskilda bestämmelserna om standardstickprover på evenemang slopas när förordningen om sällskapsdjur upphävs, men det är fortfarande möjligt att utföra kontroller med stöd av de allmänna bestämmelserna i kontrollförordningen. I Finland har Tullen inte utfört sådana standardstickprover på evenemang.

Den nuvarande tidsfristen på sex månader för påföljdsavgift inom införselkontrollen från länder utanför Europeiska unionen, varefter påföljdsavgift inte längre får påföras, bör förenhetligas med motsvarande tidsfrist i lagen om djursjukdomar. Enligt lagen om djursjukdomar får påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen inte påföras om det har förflutit mer än ett år sedan gärningen begicks. Båda författningarna tillämpas på införselkontroll av djur och vissa varor, varvid en enhetlig tidsfrist förtydligar tillämpningen av dem.

Dessutom bör hänvisningarna i lagen om införselkontroll till livsmedelslagen och lagen om djursjukdomar uppdateras så att det i stället för till den upphävda livsmedelslagen (23/2006) hänvisas till livsmedelslagen av den 9 april 2021 (297/2021) och i stället för till den upphävda lagen om djursjukdomar (441/2013) till lagen av den 15 januari 2021 om djursjukdomar (76/2021), som trädde i kraft den 21 april 2021.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att den nationella lagstiftningen ska motsvara kraven i EU:s djurhälsoförordning och kontrollförordningen samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. I propositionen görs behövliga ändringar i lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll till följd av att förordningen om sällskapsdjur upphävs och del VI i EU:s djurhälsoförordning börjar tillämpas.

I propositionen föreslås det att lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll ändras så att hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till hänvisningar till del VI i EU:s djurhälsoförordning och till kontrollförordningen samt till bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Till ovannämnda delar är det fråga om ändringar av teknisk natur i den nationella lagstiftningen. Det föreslås att lagen om djursjukdomar förtydligas och preciseras i fråga om bemyndigandet att meddela föreskrifter om övervakning av djursjukdomar. Dessutom föreslås det att lagen om djursjukdomar preciseras i fråga om Livsmedelsverkets och Tullens befogenhet att avliva djur och att bortskaffa produkten i situationer där brister i kraven som ställs på dem i författningarna om djurhälsa på förflyttning av djur eller produkt som kommer till Finland från en annan medlemsstat inte kan avhjälpas.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Propositionen har inga konsekvenser för statsfinanserna.

I propositionen föreslås inga ändringar i de olika myndigheternas uppgifter eller behörighetsfördelning i förhållande till den gällande lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll. Kostnaderna för verkställigheten av lagarna finansieras inom ramen för planen för de offentliga finanserna, anslagen i statsbudgeten och antalet årsverken på samma sätt som för närvarande.

Propositionen inverkar inte heller på sällskapsdjursägarnas ställning eller skyldigheter, inte heller på ställningen eller skyldigheterna för personer som ägaren befullmäktigat, när det är fråga om att sällskapsdjur förflyttas utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

EU:s djurhälsoförfordning och kontrollförfordningen är direkt förpliktande lagstiftning i medlemsstaterna.

EU:s djurhälsoförfordning överlåter dock, liksom den förfordning om sällskapsdjur som upphävs, till medlemsstaterna att besluta till vilka delar de inför de undantag som EU:s djurhälsoförfordning möjliggör i fråga om kraven på vaccination mot rabies hos unga sällskapsdjur och alternativa sätt att ge medicinering mot bandmask hos sällskapshundar samt möjligheten att fastställa nationella krav för förflyttning av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till EU:s djurhälsoförfordning. Avsikten är att de bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i lagen om djursjukdomar och som gäller ibruktagandet av ovannämnda undantag och möjligheten att fastställa nationella krav ska kvarstå i lagen om djursjukdomar. Beslut om ibruktagande av ovannämnda undantag och om fastställande av nationella krav kommer att fattas i samband med beredningen av de förordningar som utfärdas med stöd av lagen om djursjukdomar.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

EU:s djurhälsoförfordning och kontrollförfordningen samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem är direkt tillämplig unionslagstiftning i medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska utifrån sin egen riskbedömning besluta om de undantag som EU:s djurhälsoförfordning medger och om fastställande av nationella krav för förflyttning av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I.

6 Remissvar

Utkastet till regeringsproposition har varit på remiss under tiden den 10 oktober 2025–10 november 2025. Utlåtande om utkastet till regeringsproposition har lämnats av justitieministeriet, inrikesministeriet, Ålands landskapsregering, Livsmedelsverket, Tullen och Finlands veterinärförbund rf. Remissvaren och ett sammandrag av dem har publicerats på statsrådets projektsida (<https://mmm.fi/sv/projekt2?tunnus=MMM004:00/2025>).

Inrikesministeriet hade inget att yttra om utkastet till regeringsproposition och Finlands veterinärförbund rf hade inget att anmärka på de föreslagna ändringarna.

Justitieministeriet lyfte i sitt utlåtande för det första fram att det av motiveringen till den föreslagna ändringen av 51 § i lagen om djursjukdomar inte framgår om föremålet för bemyndigandet att utfärda förordning eller det materiella området ändras på något sätt i och med den föreslagna regleringen. (Det föreslås att hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till den unionslagstiftning som blir tillämplig den 21 april 2026). Justitieministeriets utlåtande innehöll motsvarande anmärkningar i fråga om de ändringar av hänvisningarna som föreslogs i både lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll. (Hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till hänvisningar till den unionslagstiftning som blir tillämplig den 21 april 2026.)

Ålands landskapsregering understödde i sitt utlåtande utkastet till regeringsproposition och konstaterade att förslaget inte har några direkta konsekvenser för landskapet Åland. Ålands landskapsregering konstaterade dessutom i sitt utlåtande att smittsamma sjukdomar hos husdjur i enlighet med 27 § 3 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till rikets lagstiftningsbehörighet. Om den administrativa behörigheten föreskrivs i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen för Åland så att landskapsregeringen eller någon annan myndighet som anges i landskapslag sköter de uppgifter i landskapet Åland som enligt lagstiftningen om bekämpande av smittsamma sjukdomar hos människor och husdjur ankommer på en riksmyndighet eller på kommunerna.

Livsmedelsverket konstaterade för det första i sitt utlåtande att de EU-förordningar (kommissionens delegerade förordningar och genomförandeförordningar) som ligger till grund för utkastet till regeringsproposition inte har blivit färdiga och i utlåtandet antas det att förordningarna träder i kraft i enlighet med den nu kända planen. Livsmedelsverket understödde i sitt utlåtande det föreslagna förtydligandet och preciseringen av bemyndigandet att meddela föreskrifter om övervakning av djursjukdomar (23 § i lagen om djursjukdomar). Till denna del föreslog Livsmedelsverket att det kan övervägas om den text som nu föreslås i 5 mom. ska placeras i ett eget moment. Till övriga delar hade Livsmedelsverket inget att anmärka på utkastet till regeringsproposition.

Tullen konstaterade i sitt utlåtande för det första att de ändringar i lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll som föreslås i utkastet till regeringsproposition inte i betydande grad påverkar Tullens behörighet vid kontroll av förflyttningar av sällskapsdjur. Tullen hade inget att yttra om de ändringar som föreslogs i lagen om djursjukdomar. Tullen lyfte dock i sitt utlåtande fram ett behov av att ändra 93 § i lagen om djursjukdomar (Åtgärder vid överträdelse av kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna), där det föreskrivs om åtgärder när kraven på förflyttningar mellan medlemsstater har överträtts. Tullen fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet vid att ordalydelsen i lagen om djursjukdomar i fråga om avlivning av djur avviker från motsvarande bestämmelse i lagen om djurvälstånd (693/2023). Tullen föreslog i sitt utlåtande att 93 § i lagen om djursjukdomar preciseras så att det till paragrafen fogas en möjlighet att den behöriga myndigheten också kan verkställa ett beslut om avlivning av ett djur, om bristerna inte kan avhjälpas. Tullen föreslog dessutom i sitt utlåtande att det är motiverat att utvidga ändringen till att gälla också bortskaffande av produkter så att tillsynsmyndigheten har möjlighet att bortskaffa produkten, om produkten eller de dokument som åtföljer den inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas. I sitt utlåtande understödde Tullen att tidsfristen för påföljdsavgift enligt lagen om införselkontroll förenhetligas med tidsfristen för påföljdsavgift enligt lagen om djursjukdomar.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande har motiveringen till regeringspropositionen preciserats i fråga om både lagen om djursjukdomar och lagen om införselkontroll. Med anledning av Tullens utlåtande och på de grunder som närmare anges i utlåtandet har det till regeringspropositionen fogats ett förslag till ändring av 93 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar

så att Livsmedelsverket eller Tullen får besluta att myndigheten i stället för aktören ska se till att djuret avlivas eller att produkten bortskaffas på aktörens bekostnad i en sådan situation där djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas eller inte har avhjälpats inom utsatt tid. Till övriga delar har inga ändringar gjorts i regeringspropositionen jämfört med det utkast till regeringsproposition som var på remiss.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om djursjukdomar

1 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs det om tillämpningsområdet för lagen om djursjukdomar. Det föreslås att 1 mom. 6 punkten upphävs som onödig, eftersom den förordning om sällskapsdjur som nämns där upphävs från och med den 21 april 2026.

23 §. Övervakning av djursjukdomar. Enligt 3 mom. i den gällande paragrafen får Livsmedelsverket i syfte att övervaka hälsotillståndet hos djur och förekomsten av djursjukdomar verkställa obligatorisk screening av djur (övervakningsundersökningar) i samband med vilka djur kan undersökas och behövliga prover tas på djuren och produkterna från dem samt från anläggningen. Aktörer, sällskapsdjurshållare samt de som jagar eller fångar vilda djur är skyldiga att tillåta undersökning av och provtagning på djur.

Enligt 4 mom. kan Livsmedelsverket verkställa övervakningsundersökningen själv eller bestämma att den ska verkställas av någon annan djurhälsomyndighet som avses i lagen. Också en aktör eller sällskapsdjurshållare samt i vissa fall också den som jagar eller fångar vilda djur kan åläggas att ta prover och sända prover för analys, om detta är möjligt med beaktande av provernas art och de kunskaper och färdigheter som krävs för uppgiften. I det gällande 5 mom. föreskrivs det att Livsmedelsverket också får verkställa övervakningsundersökningar som avser vilda djur eller prover som har sänts till myndigheten för andra undersökningar.

Det föreslås att 5 mom. ändras så att karaktären av befogenheten att meddela föreskrifter i fråga om övervakningsundersökningar som innebär skyldigheter för myndigheter och aktörer förtydligas och preciseras. Det är förvillande att man i 5 mom. kallar också sådana undersökningar som inte innehåller motsvarande skyldigheter, dvs. obligatorisk screening av djur, för övervakningsundersökningar, fastän de inte är förenade med något behov av att meddela föreskrifter.

49 §. Förflyttningar som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke. I paragrafen föreskrivs det om sådana förflyttningar av djur och produkter till en medlemsstat från en annan medlemsstat, ett tredjeland eller territorium som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke. I 1 mom. 7 punkten föreskrivs det om en sådan situation som avses i artikel 32 i förordningen om sällskapsdjur där en förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte inte uppfyller alla de krav som ställs på den. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. 7 punkten till artikel 32 i den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till en hänvisning till artiklarna 15 b och 29 i den nya förordning om sällskapsdjur som utfärdas med stöd av EU:s djurhälsoförordning.

I artikel 15 b i den nya förordningen om sällskapsdjur föreskrivs det om medlemsstaternas möjlighet att tillåta förflyttning av hundar till deras territorium från ett tredjeland eller territorium av militär personal, brottsbekämpande myndigheter eller sök- och räddningsgrupper via ett annat gränsövergångsställe än ett gränsövergångsställe som utsetts till resandes inreseort vid unionens yttre gräns. Med stöd av artikel 29 i den nya förordningen om sällskapsdjur kan en medlemsstat under vissa förutsättningar bevilja tillstånd för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till sitt territorium, även om kraven i förordningen inte uppfylls. Tillstånd kan beviljas för att lösa specifika problem.

51 §. Nationella kompletterande bestämmelser. I paragrafen föreskrivs det om bemyndiganden för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda förordning om nationella kompletterande bestämmelser som utfärdas med stöd av lagen om djursjukdomar till den del de gäller förflyttning av djur och produkter till ett område från en annan medlemsstat eller ett tredjeland

eller territorium. I paragrafen görs endast de nödvändiga hänvisningsändringar som föranleds av ändringar i Europeiska unionens lagstiftning, och det materiella tillämpningsområdet för bemyndigandena att utfärda förordning utvidgas inte på grund av de föreslagna ändringarna.

I 1 mom. 3 punkten föreskrivs det om möjligheten att på det sätt som förordningen om sällskapsdjur tillåter föreskriva om undantag från vaccinationskraven mot rabies för unga sällskapsdjur som förflyttas utan kommersiellt syfte samt från de krav som ska tillämpas på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade i del B i bilaga I till förordningen om sällskapsdjur.

Hänvisningen i 1 mom. 3 punkten till den förordning om sällskapsdjur som upphävs stryks. Hänvisningen i fråga ersätts inte med en hänvisning till del VI i EU:s djurhälsoförordning, eftersom nationella undantag kan föreskrivas endast inom de ramar som EU:s djurhälsoförordning möjliggör. Det föreslås att punkten ändras så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet också får föreskrivas om undantag som gäller behandling av bandmask hos sällskapshundar som förflyttas utan kommersiellt syfte. För närvarande föreskrivs det om detta undantag med stöd av 1 mom. 5 punkten. I den nya förordningen om sällskapsdjur föreskrivs det i fråga om sällskapshundar som förflyttas utan kommersiellt syfte om undantag som gäller behandling av bandmask på motsvarande sätt som om undantag från kraven på vaccination mot rabies hos sällskapsdjur, så det föreslås att bemyndigandet att utfärda förordning i fråga om båda undantagen ges i 1 mom. 3 punkten.

Enligt artikel 9 i den nya förordningen om sällskapsdjur får medlemsstaterna under vissa förutsättningar bevilja undantag i fråga om rabiesvaccinering av unga sällskapsdjur som utan kommersiellt syfte förflyttas till deras territorium från en annan medlemsstat. Bestämmelser om möjligheten att bevilja undantag från bestämmelserna om behandling av bandmask hos sällskapshundar som förflyttas från en annan medlemsstat utan kommersiellt syfte finns i artikel 10 i den nya förordningen om sällskapsdjur. Enligt artikel 16 i den nya förordningen om sällskapsdjur får medlemsstaterna bevilja undantag från bestämmelserna om behandling av bandmask hos sällskapshundar som förflyttas till deras territorium från ett tredjeland eller territorium utan kommersiellt syfte. Enligt artiklarna 248.3 och 250.3 i EU:s djurhälsoförordning får medlemsstaterna på vissa villkor tillämpa nationella bestämmelser på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till deras territorium från en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller territorium.

Hänvisningen i 1 mom. 5 punkten till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till en hänvisning till del VI i EU:s djurhälsoförordning, som tillämpas på förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte från och med den 21 april 2026.

57 §. Nationell behörighet om Europeiska unionen saknar införselkrav. I paragrafen föreskrivs det om jord- och skogsbruksministeriets bemyndiganden att utfärda förordning om de nationella bestämmelser som utfärdas med stöd av lagen om djursjukdomar och som kompletterar djurhälsokraven vid införsel av djur och produkter. I 1 mom. föreslås det att hänvisningarna till den förordning om sällskapsdjur som upphävs stryks. I och med upphävandet av förordningen om sällskapsdjur tillämpas från och med den 21 april 2026 bestämmelserna i artikel 250.3 i EU:s djurhälsoförordning på medlemsstaternas möjlighet enligt artikel 14.3 i förordningen att tillämpa nationella bestämmelser på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till EU:s djurhälsoförordning till en medlemsstat från ett tredjeland eller territorium. I de kompletterande bestämmelserna om förflyttningar av djur i 51 § 3 punkten ingår redan ett bemyndigande att utfärda förordning om ovannämnda nationella bestämmelser.

93 §. Åtgärder vid överträdelse av kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna. Det föreslås att 3 mom. kompletteras så att Livsmedelsverket eller Tullen också själv kan se till att djuret avlivnas eller produkten bortskaffas i stället för att aktören själv ansvarar för verkställigheten av ett beslut om avlivning eller bortskaffande. Avlivning av djur ska gälla situationer där ett djur som kommer till Finland från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas eller inte har avhjälpats inom utsatt tid. På motsvarande sätt ska bortskaffande av en produkt gälla situationer där en produkt eller de dokument som åtföljer produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas eller inte har avhjälpats inom utsatt tid. Enligt 2 mom. får Tullen eller regionförvaltningsverket (från och med den 1 januari 2026 Livsmedelsverket) ”bestämma att djuret ska avlivnas eller produkten bortskaffas”, men detta har väckt frågor om myndigheten också själv kan se till att djuret avlivnas eller produkten bortskaffas. Aktören svarar för kostnaderna för avlivning av ett djur eller bortskaffande av en produkt. Den föreslagna ändringen förtydligar tolkningen av lagen om djursjukdomar och den åtgärd som gäller avlivning av djur är också förenlig med 99 § i lagen om djurvälfärd.

94 a §. Påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen. I paragrafen föreskrivs det om en påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen, som Livsmedelsverket i vissa fall kan påföra. Hänvisningen i 1 mom. 6 punkten till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ersätts med en hänvisning till del VI i EU:s djurhälsoförordning, som tillämpas från och med den 21 april 2026 i stället för den förordning om sällskapsdjur som upphävs. Det är fråga om en teknisk ändring, eftersom bestämmelserna i den förordning om sällskapsdjur som upphävs från och med den 21 april 2026 ingår i del VI i EU:s djurhälsoförordning och förslaget inte har några konsekvenser för bestämmelsens materiella innehåll.

7.2 Lagen om införselkontroll av djur och vissa varor

1 §. Tillämpningsområde. I den gällande paragrafen föreskrivs det om till vilka delar lagen om införselkontroll tillämpas i förhållande till kontrollförordningens tillämpningsområde. Det föreslås att paragrafens 2 mom., där det föreskrivs om tillämpningen av den förordning om sällskapsdjur som upphävs den 21 april 2026, upphävs som obehövligt.

4 §. Jord- och skogsbruksministeriet. I paragrafen föreskrivs det om jord- och skogsbruksministeriets uppgifter inom tillämpningsområdet för lagen om införselkontroll. I 1 mom. stryks hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs den 21 april 2026 eftersom hänvisningen blir obehövlig.

5 §. Livsmedelsverket. I paragrafen föreskrivs det om Livsmedelsverkets uppgifter inom tillämpningsområdet för lagen om införselkontroll. I 1 och 2 mom. stryks hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs den 21 april 2026 eftersom hänvisningen blir obehövlig.

6 §. Tullen. I paragrafen föreskrivs det om Tullens uppgifter inom tillämpningsområdet för lagen om införselkontroll. Det föreslås att 1 mom. 5 punkten upphävs, eftersom bestämmelserna om de uppgifter som nämns i punkten antingen upphävs när förordningen om sällskapsdjur upphävs eller anvisas direkt till Tullen eller till den behöriga myndigheten genom kontrollförordningen och den delegerade förordningen 2019/2122.

7 §. Övriga myndigheter. I paragrafen föreskrivs det om övriga myndigheters än jord- och skogsbruksministeriets, Livsmedelsverkets och Tullens uppgifter inom tillämpningsområdet för lagen om införselkontroll. Det föreslås att 2 mom. ändras tekniskt så att hänvisningarna till

livsmedelslagen och lagen om djursjukdomar ändras så att det i stället för till den upphävda livsmedelslagen (23/2006) hänvisas till livsmedelslagen av den 9 april 2021 (297/2021) och i stället för till den upphävda lagen om djursjukdomar (441/2013) till lagen av den 15 januari 2021 om djursjukdomar (76/2021), som trädde i kraft den 21 april 2021.

10 §. Rätt att utföra inspektion och att få uppgifter. I paragrafen föreskrivs det om rätten att utföra inspektioner och provtagningar i utrymmen som används för boende av permanent natur och att få de uppgifter som är nödvändiga för utförande av offentlig kontroll. Hänvisningen i 1 mom. till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ändras till en hänvisning till artikel 11 i den delegerade förordningen 2019/2122. I artikeln föreskrivs det om kontroll av sällskapsdjur som förflyttas utan kommersiellt syfte vid införseln till Europeiska unionens territorium.

I 2 och 3 mom. stryks hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs den 21 april 2026 eftersom hänvisningen blir obehövlig.

14 §. Förelägganden, förbud och andra administrativa åtgärder. I paragrafen föreskrivs det om åtgärder som beror på bristande överensstämmelse eller misstanke om bristande överensstämmelse med kraven hos djur eller varor samt om bemyndigande att utfärda förordning om kraven på isolering och karantän för djur. I 1 och 2 mom. stryks hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs den 21 april 2026 eftersom hänvisningen blir obehövlig.

15 §. Påföljdsavgift inom införselkontrollen. I paragrafen föreskrivs det om situationer där Livsmedelsverket eller Tullen kan bestämma att den aktör som svarar för införseln av djur eller varor ska betala en påföljdsavgift. De hänvisningsändringar som föreslås i 1, 4 och 5 punkten nedan är tekniska, eftersom de gällande bestämmelserna i den förordning om sällskapsdjur som upphävs från och med den 21 april 2026 ingår i den i punkterna närmare specificerade unionslagstiftningen och förslaget således inte har några konsekvenser för bestämmelsernas materiella innehåll.

I 1 mom. 1 punkten föreslås det att hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs ersätts med en hänvisning till artikel 11 i den delegerade förordningen 2019/2122. Enligt artikel 11 i den förordningen ska sällskapsdjur som förflyttas från ett tredjeland eller territorium utan kommersiellt syfte uppfylla de krav som ställs på dem i den nya förordningen om sällskapsdjur. I artikeln åläggs sällskapsdjurets ägare eller den auktoriserade personen skyldigheter som gäller kontakten till de behöriga myndigheterna på inreseorten för resande och uppvisning av sällskapsdjuret och de identitetshandlingar som den nya förordningen om sällskapsdjur förutsätter för kontroll.

Det föreslås att hänvisningen till den förordning om sällskapsdjur som upphävs stryks i 1 mom. 4 punkten. I stället tillämpas från och med den 21 april 2026 bestämmelserna i del VI i djurhälsoförordningen på villkoren för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte för tillämpning av de djurhälsokrav som avses i artikel 1.2 d i kontrollförordningen.

Det föreslås att 1 mom. 5 punkten ändras så att hänvisningen till rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 ersätts med en mer allmän bestämmelse som omfattar de bestämmelser om tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om skydd av djur under transport som är under beredning och de bestämmelser om tillämpningen av unionens lagstiftning som utfärdas nationellt. Den nya förordningen om skydd av djur under transport kommer också att gälla sällskapsdjur.

Det föreslås att 4 mom. ändras för att förenhetliga lagstiftningen så att påföljdsavgift inte får påföras om det har förflutit mer än ett år sedan gärningen begicks, i stället för nuvarande sex månader. Förslaget motsvarar i fråga om tidsfristen den gällande bestämmelsen i 94 a § 5 mom. i lagen om djursjukdomar. Eftersom båda bestämmelserna tillämpas på införselkontroll av djur och varor, förtydligar en enhetlig tidsfrist tillämpningen av bestämmelserna.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I det föreslagna 23 § 5 mom. i lagen om djursjukdomar ingår ett nytt normgivningsbemyndigande för Livsmedelsverket. Det föreslagna normgivningsbemyndigandet gäller sättet och tidpunkten för genomförandet av de övervakningsundersökningar som ordnas för övervakning av djursjukdomar samt preciseringen av de skyldigheter i fråga om provtagning och sändning av prover som gäller övervakningsundersökningar och som anges i paragrafen.

Dessutom ändras de gällande bemyndigandena att utfärda förordning i 51 § 3 och 5 punkten i lagen om djursjukdomar närmast så att de tekniskt motsvarar Europeiska unionens lagstiftning som blir tillämplig den 21 april 2026.

9 Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 21 april 2026, då Europeiska unionens förordning om sällskapsdjur upphävs och del VI i EU:s djurhälsoförordning börjar tillämpas.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Inledning

I regeringspropositionen föreslås bestämmelser som har samband med de grundläggande fri- och rättigheter som föreskrivs i grundlagen, i synnerhet med skyddet för privatlivet (hemfridsskydd) enligt 10 §, med egendomsskyddet enligt 15 § samt med utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet enligt 80 § i grundlagen.

10.2 Skydd för privatlivet (hemfridsskydd)

Enligt 10 § i grundlagen är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Enligt 3 mom. i den paragrafen kan det genom lag föreskrivas om åtgärder som ingriper i hemfriden och som är nödvändiga för att de grundläggande fri- och rättigheterna ska kunna tryggas eller för att brott ska kunna utredas. Den i grundlagen skyddade hemfriden täcker i princip alla lokaler som är avsedda som fast boende (GrUU 46/2001 rd). Grundlagsutskottet har ansett att åtgärder som går in på hemfridsskyddade områden är godtagbara för att utreda brott, om åtgärden hänger samman med en konkret och specificerad anledning att misstänka att ett lagbrott har skett eller kommer att ske (t.ex. GrUU 37/2010 rd, s. 5, GrUU 32/2010 rd, s.11). Utskottet har dessutom förutsatt att en inspektion ska vara nödvändig för att utreda omständigheter som gäller föremålet för inspektionen (t.ex. GrUU 40/2002 rd, s 2/I, GrUU 44/2002 rd, s. 4/II).

Grundlagsutskottet har ansett att ingrepp i hemfriden för utredning av förseelser som är föga klandervärda inte motiveras av ett tungt vägande behov och uppfyller således inte proportionalitetskravet beträffande en begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet (t.ex. GrUU 40/2002 rd, s. 2 och GrUU 69/2002 rd, s. 2/II). Å andra sidan har grundlagsutskottet i sin nyare praxis åtminstone i vissa fall ansett att inspektioner också kan tillåtas om det finns grundad anledning att misstänka sådana straffbara förseelser som allra högst ger ett bötesstraff.

Inspektionsrätten har förutom med ett straffrättsligt straff också kunnat kopplas samman med ett förfarande som är sanktionerat med en straffavgift (t.ex. GrUU 7/2004 rd, s. 2/II, GrUU 40/2010 rd, s. 3). Grundlagsutskottet har i dessa fall vid sin proportionalitetsbedömning fäst vikt vid bland annat inspektioner för kontroll av hur offentliga medel används (GrUU 69/2002 rd, s. 2–3), inspektioner av lokaler som befinner sig i näringsidkarens bostad (GrUU 69/2002 rd, s. 2/I) och vid att det är fråga om en administrativ påföljdsavgift av straffkaraktär (GrUU 40/2010 rd, s. 3–4/I).

Grundlagsutskottet har ofta framhållit att formuleringen i 10 § 3 mom. i grundlagen är absolut i den meningen att inspektioner som ingriper i hemfriden måste vara kopplade till ett nödvändighetskrav. I den meningen är grundlagsutskottets yttrandep Praxis etablerad. Grundlagsutskottet har upprepade gånger förutsatt att det i befogenhetsbestämmelserna skrivs in att inspektioner i t.ex. bostäder bara får förrättas om det är nödvändigt för att utreda de frågor som inspektionen avser (t.ex. GrUU 54/2014 rd, s. 3/I–II).

I regeringens proposition RP 56/2019 rd (regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som med avseende på införselkontroll kompletterar Europeiska unionens förordning om offentlig kontroll), som gällde lagen om införselkontroll, föreslogs det att bestämmelsen i 10 § 2 mom. i lagen om införselkontroll (Rätt att utföra inspektion och att få uppgifter) skulle vara betydligt mer omfattande än det i samband med riksdagsbehandlingen ändrade och godkända momentet i den gällande lagen.

Den ovannämnda regeringspropositionen har under riksdagsbehandlingen också behandlats av riksdagens grundlagsutskott och riksdagens grundlagsutskott har gett sitt utlåtande om propositionen (GrUU 9/2019 rd). Grundlagsutskottet konstaterade i sitt ovannämnda utlåtande i fråga om inspektionsrätten som ett sammandrag följande: ”Om inspektionsbefogenheten på hemfridsskyddade platser inte till alla delar förutsätts i kontrollförordningen, måste befogenheten enligt 10 § i lagförslag 1 att utföra inspektioner i utrymmen som omfattas av hemfriden begränsas till vad som är nödvändigt med avseende på förordningen.”

Med anledning av grundlagsutskottets utlåtande har 10 § 2 mom. i lagen om införselkontroll i samband med riksdagsbehandlingen preciserats avsevärt i fråga om inspektionsrätten och gränsen för inspektionsrätten sänkts jämfört med regeringspropositionen. I riksdagens jord- och skogsbruksutskotts betänkande (JsUB 3/2019 rd) konstateras i fråga om begränsning av inspektionsrätten som ett sammandrag följande: ”Följaktligen ser jord- och skogsbruksutskottet ett behov av att föreslå att inspektionsrätten i utrymmen som används för boende av permanent natur enligt 2 mom. begränsas så att inspektion i regel kan utföras endast när det finns anledning att misstänka att införselkraven har överträtts eller överträds och att gärningen är straffbar enligt lag och kan leda till fängelsestraff (straffet för regleringsbrott och smuggling är böter eller fängelse i högst två år). Ett undantag från den här huvudregeln ska vara inspektioner som utförs i omedelbar anknytning till ankomsten till finskt tullområde eller ett särskilt skatteområde som hör till detta. De här inspektionerna ska inte beröras av kravet på brottsmisstanke. Detta är motiverat för att bestämmelsen i lagen om införselkontroll inte ska avvika från bestämmelserna i 13 § 3 mom. i den gällande tullagen och i praktiken medföra problem för inspektioner vid inresa. I utrymmen som används för boende av permanent natur i fortskaffningsmedel kan det finnas till exempel sällskapsdjur som ska kunna inspekteras för att övervaka att kraven på kommersiell införsel eller förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte iakttas innan djuren kommer in på finskt territorium.”

I denna regeringsproposition föreslås det att 10 § 2 mom. i lagen om införselkontroll ändras endast tekniskt så att hänvisningen till förordningen om sällskapsdjur, som upphävs den 21 april 2026, stryks. I övrigt föreslås det inga ändringar i momentets ordalydelse eller innehåll. Med

hänvisning till vad som anförts ovan är förslaget till ändring av 10 § 2 mom. i lagen om införselkontroll inte problematiskt i fråga om det skydd för hemfriden som avses i 10 § i grundlagen.

10.3 Egendomsskydd

Enligt 15 § (Egendomsskydd) i grundlagen vars och ens egendom är tryggad. Grundlagsutskottet har emellertid i sin praxis konstaterat att grundlagen inte skyddar egendom mot alla begränsningar av nyttjandet, utan det går att begränsa ägarens rättigheter genom lag, om den uppfyller de allmänna krav som ställs på lagar som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna (bl.a. GrUU 32/2010 rd, s. 4/I och GrUU 8/1996 rd). Ersättningen för inskränkning i egendomens användning är en faktor som inverkar på bedömningen av inskränkningarnas godtagbarhet (GrUU 6/2010 rd och GrUU 38/1998 rd).

I denna proposition föreslås det att 93 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar kompletteras så att Livsmedelsverket eller Tullen också själv kan se till att djuret avlivas eller produkten bortskaffas i stället för att aktören själv ansvarar för verkställigheten av ett beslut om avlivning eller bortskaffande. Avlivning av djur ska gälla situationer där ett djur som kommer till Finland från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas eller inte har avhjälpats inom utsatt tid. På motsvarande sätt ska bortskaffande av en produkt gälla situationer där en produkt eller de dokument som åtföljer produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i författningarna om djurhälsa och bristerna inte kan avhjälpas eller inte har avhjälpats inom utsatt tid.

Enligt 93 § 2 mom. i lagen om djursjukdomar får Tullen eller regionförvaltningsverket (från och med den 1 januari 2026 Livsmedelsverket) ”bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas”, men detta har väckt frågor om myndigheten också själv kan se till att djuret avlivas eller produkten bortskaffas.

Enligt 14 § i lagen om införselkontroll: ”Om djur eller varor eller införseln av dessa inte uppfyller eller misstänks inte uppfylla kraven på införsel, ska den behöriga tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som föreskrivs i kontrollförfordningen, förordningen om sällskapsdjur eller denna lag.” Enligt 35.1 artikel i förordningen av sällskapsdjur: ”Om de kontroller som avses i artiklarna 33 och 34 visar att ett sällskapsdjur inte uppfyller de villkor som fastställs i kapitlen II eller III, ska den behöriga myndigheten efter samråd med den officiella veterinären samt, vid behov, med ägaren eller den auktoriserade personen, besluta att...c) i sista hand, om det inte är möjligt att sända tillbaka djuret eller praktiskt genomförbart att isolera det, avliva sällskapsdjuret i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser om skydd av sällskapsdjur vid tidpunkten för avlivandet.” Vidare enligt 99 § 2 mom. i lagen om djurvälfärd: ”Om ett djur förs in i landet i strid med 39 § och situationen inte kan rättas till genom i den paragrafen avsedd återsändning till ursprungslandet, har tillsynsmyndigheten rätt att omhänderta och avliva djuret eller bestämma att det ska avlivas.”

Vid övervakningen av förflyttningar av sällskapsdjur betonas förhindrandet av spridning av djursjukdomar. Särskilt rabies utgör en allvarlig risk som hotar folkhälsan och rabies förekommer också i vissa medlemsstater i Europeiska unionen. Om aktören åläggs att själv se till att djuret avlivas finns det en konkret risk för att djuret inte avlivas alls, utan kvarstår hos innehavaren eller övergår i en annan persons besittning. Detta äventyrar målen för bekämpningen av djursjukdomar och effektiviteten i myndighetstillsynen. I fråga om produkter övervakar Tullen t.ex. att förflyttning av svin- eller vildsvinskött från en annan medlemsstat i Europeiska unionen inte bryter mot bestämmelserna om förhindrande av spridning av afrikansk

svinpest (AFS). Svin- eller vildsvinskött som förflyttas från en restriktionszon för afrikansk svinpest och som inte har märkts på behörigt sätt eller som saknar de handlingar som krävs är förenat med en konkret risk för att denna djursjukdom som lätt sprider sig sprids till Finland. Det kan inte säkerställas att en sådan produkt hanteras, förvaras och förstörs på ett säkert sätt, om aktören åläggas att bortskaffa produkten själv.

Den precisering av Livsmedelsverkets och Tullens befogenheter i fråga om avlivning av djur och bortskaffande av produkter som föreslås i lagen om djursjukdomar gäller med hänvisning till vad som anförts ovan endast sådana situationer där brister i kraven som ställs på dem i författningarna om djurhälsa på förflyttning av djur eller produkt som kommer till Finland från en annan medlemsstat inte kan avhjälpas. Livsmedelsverket och Tullen har redan enligt den gällande 93 § 2 mom. i lagen om djurhälsa rätt att bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas. Det är med andra ord fråga om en situation där man försöker förflytta ett djur eller en produkt till Finland i strid med Europeiska unionens lagstiftning. Befogenheterna är nödvändiga för att bekämpa djursjukdomar och trygga folkhälsan, så de betjänar mål som överensstämmer med allmänintresset. De ingriper inte heller i de grundläggande fri- och rättigheterna på ett sätt som står i disproportion till det eftersträlvande målet och som skulle kränka det centrala innehållet i dessa rättigheter. Bestämmelserna kan anses vara i harmoni med de krav på exakthet och noga avgränsning i fråga om begränsningar av de grundläggande fri- och rättigheterna som angetts i grundlagsutskottets praxis. Med hänvisning till vad som anförts ovan är förslaget till ändring av 93 § 3 mom. i lagen om djurhälsa inte problematiskt i fråga om det egendomsskydd som avses i 15 § i grundlagen.

10.4 Bemyndigande att utfärda förordning och meddela föreskrifter

I 80 § i grundlagen föreskrivs om utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet. Enligt bestämmelsen i 80 § 1 mom. kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Enligt 2 mom. kan även andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat.

Enligt grundlagsutskottets vedertagna praxis fästs vid bedömningen av delegeringen av lagstiftningsbehörigheten i allmänhet vikt vid att bestämmelserna om bemyndigande är exakt och noggrant avgränsade (RP 1/1998 rd, s. 131/II-132/I och GrUU 11/1999 rd). När det bedöms om ett bemyndigande att utfärda förordning ska ges statsrådet eller ett ministerium har det i samband med grundlagsreformen konstaterats att utgångspunkten är att statsrådets allmänna sammanträde utfärdar förordningar om vittsyftande och principiellt viktiga ärenden samt om sådana andra ärenden vars betydelse kräver det. Denna princip framgår av 67 § i grundlagen som gäller statsrådets beslutsfattande. Grundlagsutskottet har i sin praxis även utgått från 80 § 1 mom. i grundlagen, enligt vilken ministerierna närmast kan bemyndigas att utfärda förordning om frågor av mer teknisk natur och frågor som har ringa samhällelig eller politisk betydelse (GrUU 33/2004 rd).

I 80 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs om delegering av lagstiftningsbehörighet till andra myndigheter än ministerier. Enligt förarbetena till grundlagen (RP 1/1998 rd, s. 133/II) kan ett särskilt skäl att föreskriva om en myndighets normgivningsrätt anses föreligga närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 28/2008 rd) ansett det vara möjligt att ge andra än ministerierna normgivningsrätt när den verksamhet som

lagstiftningen gäller är förknippad med många sådana yrkesmässiga särdrag som utskottet i sin praxis ansett vara att betrakta som särskilda skäl enligt 80 § 2 mom. i grundlagen.

Enligt det föreslagna 23 § 5 mom. i lagen om djursjukdomar ska Livsmedelsverket meddela föreskrifter om sättet och tidpunkten för genomförandet av övervakningsundersökningar för övervakning av djursjukdomar samt om de skyldigheter för myndigheter och aktörer som avses i 23 § 3 och 4 mom. i anslutning till övervakningsundersökningar. Dessa skyldigheter gäller provtagning och sändande av prover för undersökning som förutsätts för genomförandet av övervakningsundersökningar.

Enligt 23 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar är Livsmedelsverket den i artikel 26 i EU:s djurhälsoförordning avsedda behöriga myndighet som ska övervaka djursjukdomar. Enligt paragrafen hör det till övervakningen av djursjukdomar att ordna behövliga övervakningsundersökningar. Den föreslagna behörigheten hänför sig i hög grad till fastställandet av skyldigheter av teknisk natur. Dessutom är de områden som omfattas av normgivningsbemyndigandet och som gäller att ta och sända vissa djursjukdomsprover för undersökning klart avgränsade. Det kan anses att det finns särskilda skäl till den föreslagna regleringen som har att göra med föremålet för den och regleringens betydelse i sak förutsätter inte att närmare bestämmelser om genomförandet av övervakningsundersökningarna utfärdas genom lag eller förordning. Övervakningsundersökningarna gäller i allmänhet en större grupp aktörer, ofta uppfödare av en viss djurart eller anläggningar som förädlar vissa livsmedel av animaliskt ursprung, och därför finns det inte heller grunder för att genom förvaltningsbeslut ålägga skyldigheter i fråga om övervakningsundersökningar.

I 49 § i lagen om djursjukdomar föreskrivs det om sådana förflyttningar av djur och produkter till en medlemsstat från en annan medlemsstat, ett tredjeland eller territorium som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. 7 punkten till artikel 32 i den förordning om sällskapsdjur som upphävs ersätts med en hänvisning till artiklarna 15 b och 29 i den nya förordning om sällskapsdjur som utfärdas med stöd av EU:s djurhälsoförordning. Den föreslagna ändringen av behörigheten är teknisk och baserar sig på att förordningen om sällskapsdjur upphävs från och med den 21 april 2026.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom kontrollförordningen och EU:s djurhälsoförordning innehåller bestämmelser som föreslås bli kompletterade genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djursjukdomar (76/2021) 1 § 1 mom. 6 punkten och
ändras 23 § 5 mom., 49 § 1 mom. 7 punkten, 51 § 3 och 5 punkten, 57 §, 93 § 3 mom. samt
94 a § 1 mom. 6 punkten, av dem 94 a § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 1073/2021,
som följer:

23 §

Övervakning av djursjukdomar

Livsmedelsverket meddelar föreskrifter om sättet och tidpunkten för genomförandet av övervakningsundersökningar samt om de skyldigheter för myndigheter och aktörer som avses i 3 och 4 mom. i anslutning till övervakningsundersökningar. Livsmedelsverket får för övervakningen också utföra undersökningar av vilda djur samt av prover som har sänts till verket för andra undersökningar.

49 §

Förflyttningar som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke

Livsmedelsverket beslutar i egenskap av behörig myndighet på destinationen eller i destinations- eller ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat genom vilken djuren eller produkterna passerar, i enskilda fall om en förflyttning av djur eller produkter ska tillåtas när det är fråga om

7) sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som avses i artikel 15.b eller artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och som inte uppfyller alla krav som ställts på den,

51 §

Nationella kompletterande bestämmelser

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får

3) det föreskrivas om undantag från vaccinering av unga sällskapsdjur mot rabies och behandling av bandmask hos sällskapshundar samt om de krav som ska tillämpas på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade i del B i bilaga I till EU:s djurhälsoförfordning,

5) det utfärdas bestämmelser i anslutning till genomförandet av sådana bestämmelser om förflyttning av djur eller produkter som ingår i del IV och VI i EU:s djurhälsoförfordning eller som utfärdats med stöd av dem, om de nämnda EU-bestämmelserna förutsätter det.

57 §

Nationell behörighet om Europeiska unionen saknar införselkrav

Bestämmelser om de djurhälsokrav som djurarter, djurkategorier eller produkter som förs in till Finland från andra stater än medlemsstater eller hälsointyg som gäller dessa ska uppfylla samt om de stater och områden från vilka det är tillåtet att föra in nämnda djur eller produkter, om det inte föreskrivs om införselkrav på djuren eller produkterna eller föreskrivs om en förteckning över stater eller områden med stöd av bestämmelser i del V i EU:s djurhälsoförfordning eller någon annanstans i Europeiska unionens lagstiftning, får med iakttagande av artiklarna 230, 234 och 238 i EU:s djurhälsoförfordning utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

93 §

Åtgärder vid överträdelse av kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören eller sällskapsdjurshållaren ansvarar för att åtgärderna genomförs. Livsmedelsverket eller Tullen får dock besluta att myndigheten i stället för aktören ska se till att djuret avlivas eller att produkten bortskaffas på aktörens bekostnad.

94 a §

Påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen

Livsmedelsverket kan påföra en påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen på minst 300 och högst 5 000 euro, om någon

6) till eller från landet förflyttar sådana djur eller produkter som inte uppfyller kraven på djur eller produkter som förflyttas enligt del IV eller VI i EU:s djurhälsoförfordning eller 52 § i denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa, eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av 51 § 3–5 punkten i denna lag, eller förflyttar djur eller produkter i strid med artikel 15 i TSE-förordningen eller med bestämmelser som utfärdats med stöd av 47 § 2 mom. i denna lag,

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om införselkontroll av djur och vissa varor

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om införselkontroll av djur och vissa varor (1277/2019) 1 § 2 mom. och 6 § 1 mom. 5 punkten samt
ändras 4 § 1 mom., 5 § 1 och 2 mom., 7 § 2 mom., 10 § 1–3 mom., 14 § samt 15 § 1 mom. 1, 4 och 5 punkten och 4 mom., av dem 15 § 4 mom. sådant det lyder i lag 455/2025, som följer:

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet har i uppgift att allmänt styra och följa verkställigheten av kontrollförfordningen och denna lag.

5 §

Livsmedelsverket

Livsmedelsverket planerar, styr och utvecklar offentlig kontroll inom tillämpningsområdet för kontrollförfordningen och denna lag. Verket svarar för den samordning och de kontakter med Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater som avses i artikel 4.2 b i kontrollförfordningen.

Livsmedelsverket svarar för de uppgifter som i kontrollförfordningen ålagts medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i fråga om offentlig kontroll av djur och varor som förs in i Europeiska unionen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

7 §

Övriga myndigheter

Behörig myndighet för en anläggning som är destination för sådana djur eller varor beträffande vilka det föreskrivs om övervakning av transport och ankomst, från gränskontrollstationen till en anläggning eller lokal inom Europeiska unionen, genom en delegerad förordning som antagits med stöd av artikel 77.1 b eller artikel 77.2 i kontrollförfordningen är den myndighet som enligt livsmedelslagen (297/2021), lagen om animaliska biprodukter (517/2015) eller lagen om djursjukdomar (76/2021) övervakar den anläggning eller lokal som är destination.

10 §

Rätt att utföra inspektion och att få uppgifter

Bestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som gäller inspektioner och provtagningar finns i artiklarna 9–15 i kontrollförordningen och i artikel 11 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2122 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, särskild kontroll av passagerares personliga bagage och små sändningar av varor som sänds till fysiska personer och som inte är avsedda att släppas ut på marknaden och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011.

Inspektioner och provtagningar i utrymmen som används för boende av permanent natur får utföras endast av en behörig tillsynsmyndighet eller en myndighet som ger handräckning med stöd av denna lag. Inspektioner och provtagningar får utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller. Om det inte är fråga om inspektion av ett fortskaffningsmedel i omedelbar anknytning till att fortskaffningsmedlet anländer till Finlands tullområde eller ett särskilt skatteområde som hör till det, får inspektionen utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det finns anledning att misstänka att de krav på införsel som avses i kontrollförordningen eller denna lag har överträtts eller överträds och det är fråga om en sådan gärning som är straffbar enligt lag och som kan leda till fängelsestraff.

Den behöriga tillsynsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter, aktörer enligt kontrollförordningen och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning, avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga för utförande av offentlig kontroll enligt 1 mom.

14 §

Förelägganden, förbud och andra administrativa åtgärder

Om djur eller varor eller införseln av dessa inte uppfyller eller det misstänks att de inte uppfyller kraven på införsel, ska den behöriga tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som föreskrivs i kontrollförordningen eller denna lag.

Bestämmelser om isolering och karantän för djur och varor finns i artiklarna 65–67 i kontrollförordningen. Närmare bestämmelser om kraven på isolering och karantän för djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Påföljdsavgift inom införselkontrollen

Livsmedelsverket eller Tullen kan bestämma att den aktör som svarar för införseln av djur eller varor ska betala en påföljdsavgift inom införselkontrollen på minst 300 euro och högst 5 000 euro, om aktören

1) försummar sin enligt artikel 56.4 i kontrollförordningen eller artikel 11 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2122 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, särskild kontroll av passagerares personliga bagage och små sändningar av varor som sänds till fysiska personer och som inte är avsedda att släppas

ut på marknaden och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 att visa upp djuren eller varorna för offentlig kontroll,

4) för in eller försöker föra in djur eller varor i strid med bestämmelser som gäller områden som avses i artikel 1.2 i kontrollförordningen och som antagits av Europeiska unionen eller utfärdats i medlemsstaterna för att tillämpa unionens lagstiftning, eller i strid med de nationella införselkrav som ställts i lagstiftningen,

5) transporterar eller låter transportera djur i strid med bestämmelser som gäller det område som avses i artikel 1.2 f i kontrollförordningen och som antagits av Europeiska unionen eller utfärdats i medlemsstaterna för att tillämpa unionens lagstiftning, eller i strid med de nationella krav på skydd av djur under transport som ställts i lagstiftningen, så att de kan orsakas skador eller onödigt lidande,

Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än ett år sedan gärningen begicks. Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgift som påförts med stöd av denna lag finns i lagen om verkställighet av böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 11 december 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Jord- och skogsbruksminister Sari Essayah

1.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djursjukdomar (76/2021) 1 § 1 mom. 6 punkten och
ändras 23 § 5 mom., 49 § 1 mom. 7 punkten, 51 § 3 och 5 punkten, 57 §, 93 § 3 mom. samt
94 a § 1 mom. 6 punkten, av dem 94 a § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 1073/2021,
som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om
genomförandet av följande EU-rättsakter om
bekämpning av djursjukdomar och rättsakter
som antagits med stöd av dem, till den del det
inte föreskrivs om genomförandet av
rättsakterna med stöd av någon annan lag:

6) *Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 576/2013 om förflyttning
av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och
om upphävande av förordning (EG) nr
998/2003, nedan **förordningen om
sällskapsdjur**,*

23 §

Övervakning av djursjukdomar

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om
genomförandet av följande EU-rättsakter om
bekämpning av djursjukdomar och rättsakter
som antagits med stöd av dem, till den del det
inte föreskrivs om genomförandet av
rättsakterna med stöd av någon annan lag:

(upphävs)

23 §

Övervakning av djursjukdomar

*Livsmedelsverket meddelar föreskrifter om
sättet och tidpunkten för genomförandet av
övervakningsundersökningar samt om de
skyldigheter för myndigheter och aktörer som
avses i 3 och 4 mom. i anslutning till
övervakningsundersökningar.*

Gällande lydelse

Livsmedelsverket får också verkställa övervakningsundersökningar som avser vilda djur eller prover som har sänts till myndigheten för andra undersökningar.

49 §

Förflyttningar som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke

Livsmedelsverket beslutar i egenskap av behörig myndighet på destinationen eller i destinations- eller ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat genom vilken djuren eller produkterna passerar, i enskilda fall om en förflyttning av djur eller produkter ska tillåtas när det är fråga om

7) sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som avses i artikel 32 i förordningen om sällskapsdjur och som inte uppfyller alla krav som ställs på den,

51 §

Nationella kompletterande bestämmelser

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får

3) det på det sätt som förordningen om sällskapsdjur tillåter föreskrivas om undantag från de vaccinationskrav som gäller unga sällskapsdjur samt om de krav som ska tillämpas på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade i del B i bilaga I till förordningen,

5) det utfärdas bestämmelser i anslutning till genomförandet av sådana bestämmelser om förflyttning av djur eller produkter som ingår

Föreslagen lydelse

Livsmedelsverket får för övervakningen också utföra undersökningar av vilda djur samt av prover som har sänts till verket för andra undersökningar.

49 §

Förflyttningar som förutsätter Livsmedelsverkets samtycke

Livsmedelsverket beslutar i egenskap av behörig myndighet på destinationen eller i destinations- eller ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat genom vilken djuren eller produkterna passerar, i enskilda fall om en förflyttning av djur eller produkter ska tillåtas när det är fråga om

7) sådan förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte som avses i artikel 15.b eller artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) XX/XX om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och som inte uppfyller alla krav som ställts på den,

51 §

Nationella kompletterande bestämmelser

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får

3) det föreskrivas om undantag från vaccinering av unga sällskapsdjur mot rabies och behandling av bandmask hos sällskapshundar samt om de krav som ska tillämpas på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade i del B i bilaga I till EU:s djurhälsoförordning,

5) det utfärdas bestämmelser i anslutning till genomförandet av sådana bestämmelser om förflyttning av djur eller produkter som ingår

Gällande lydelse

i del IV i EU:s djurhälsoförförordning eller i förordningen om sällskapsdjur eller som utfärdats med stöd av dem, om de nämnda EU-bestämmelserna förutsätter det.

57 §

Nationell behörighet om Europeiska unionen saknar införselkrav

Bestämmelser om de djurhälsokrav som djurarter, djurkategorier eller produkter som förs in till Finland från andra stater än medlemsstater eller hälsointyg som gäller dessa ska uppfylla samt om de stater och områden från vilka det är tillåtet att föra in nämnda djur eller produkter, om det inte föreskrivs om införselkrav på djuren eller produkterna eller föreskrivs om en förteckning över stater eller områden med stöd av bestämmelser i del V i EU:s djurhälsoförförordning, i förordningen om sällskapsdjur eller någon annanstans i Europeiska unionens lagstiftning, får med iakttagande av artiklarna 230, 234 och 238 i EU:s djurhälsoförförordning samt artikel 14.3 i förordningen om sällskapsdjur utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

93 §

Åtgärder vid överträdelse av kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar.

Föreslagen lydelse

i del IV och VI i EU:s djurhälsoförförordning eller som utfärdats med stöd av dem, om de nämnda EU-bestämmelserna förutsätter det.

57 §

Nationell behörighet om Europeiska unionen saknar införselkrav

Bestämmelser om de djurhälsokrav som djurarter, djurkategorier eller produkter som förs in till Finland från andra stater än medlemsstater eller hälsointyg som gäller dessa ska uppfylla samt om de stater och områden från vilka det är tillåtet att föra in nämnda djur eller produkter, om det inte föreskrivs om införselkrav på djuren eller produkterna eller föreskrivs om en förteckning över stater eller områden med stöd av bestämmelser i del V i EU:s djurhälsoförförordning eller någon annanstans i Europeiska unionens lagstiftning, får med iakttagande av artiklarna 230, 234 och 238 i EU:s djurhälsoförförordning utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

93 §

Åtgärder vid överträdelse av kraven på förflyttningar mellan medlemsstaterna

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören eller sällskapsdjurshållaren ansvarar för att åtgärderna genomförs. Livsmedelsverket eller Tullen får dock besluta att myndigheten i stället för aktören ska se till att djuret avlivas eller att produkten bortskaffas på aktörens bekostnad.

Gällande lydelse

94 a §

Påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen

Livsmedelsverket kan påföra en påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen på minst 300 och högst 5 000 euro, om någon

6) till eller från landet förflyttar sådana djur eller produkter som inte uppfyller kraven på djur eller produkter som förflyttas enligt del IV i EU:s djurhälsoförfordning, förordningen om sällskapsdjur eller 52 § i denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa, eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av 51 § 3–5 punkten i denna lag, eller förflyttar djur eller produkter i strid med artikel 15 i TSE-förordningen eller med bestämmelser som utfärdats med stöd av 47 § 2 mom. i denna lag,

Föreslagen lydelse

94 a §

Påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen

Livsmedelsverket kan påföra en påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen på minst 300 och högst 5 000 euro, om någon

6) till eller från landet förflyttar sådana djur eller produkter som inte uppfyller kraven på djur eller produkter som förflyttas enligt del IV *eller VI* i EU:s djurhälsoförfordning eller 52 § i denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa, eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av 51 § 3–5 punkten i denna lag, eller förflyttar djur eller produkter i strid med artikel 15 i TSE-förordningen eller med bestämmelser som utfärdats med stöd av 47 § 2 mom. i denna lag,

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om införselkontroll av djur och vissa varor

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om införselkontroll av djur och vissa varor (1277/2019) 1 § 2 mom. och 6 §
1 mom. 5 punkten samt
ändras 4 § 1 mom., 5 § 1 och 2 mom., 7 § 2 mom., 10 § 1, 2 och 3 mom., 14 § samt 15 §
1 mom. 1, 4 och 5 punkten och 4 mom., av dem 15 § 4 mom. sådant det lyder i lag 455/2025,
som följer:

Gällande lydelse

§1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller också de kompletterande bestämmelser som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003, nedan förordningen om sällskapsdjur, när det gäller offentlig kontroll vid Europeiska unionens yttre gräns av förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte.

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet har i uppgift att allmänt styra och följa verkställigheten av kontrollförordningen, förordningen om sällskapsdjur och denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

(upphävs)

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet har i uppgift att allmänt styra och följa verkställigheten av kontrollförordningen och denna lag.

Gällande lydelse

5 §

Livsmedelsverket

Livsmedelsverket planerar, styr och utvecklar offentlig kontroll inom tillämpningsområdet för kontrollförfordningen, *förordningen om sällskapsdjur* och denna lag. Verket svarar för den samordning och de kontakter med kommissionen och övriga medlemsstater som avses i artikel 4.2 b i kontrollförfordningen.

Livsmedelsverket svarar för de uppgifter som i kontrollförfordningen *och förordningen om sällskapsdjur* ålagts medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i fråga om offentlig kontroll av djur och varor som förs in i Europeiska unionen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

6 §

Tullen

Utöver vad som föreskrivs om Tullens uppgifter i kontrollförfordningen eller någon annanstans i denna lag, svarar Tullen för

5) uppgifter som anvisats medlemsstaterna i artikel 5.3 och 5.4. samt artikel 34.4 i förordningen om sällskapsdjur samt tillsammans med Livsmedelsverket för uppgiften enligt artikel 37 i förordningen om sällskapsdjur,

7 §

Övriga myndigheter

Behörig myndighet för en anläggning som är destination för sådana djur eller varor beträffande vilka det föreskrivs om övervakning av transport och ankomst, från gränskontrollstationen till en anläggning eller lokal inom Europeiska unionen, genom en delegerad förordning som antagits med stöd av artikel 77.1 b eller artikel 77.2 i

Föreslagen lydelse

5 §

Livsmedelsverket

Livsmedelsverket planerar, styr och utvecklar offentlig kontroll inom tillämpningsområdet för kontrollförfordningen och denna lag. Verket svarar för den samordning och de kontakter med Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater som avses i artikel 4.2 b i kontrollförfordningen.

Livsmedelsverket svarar för de uppgifter som i kontrollförfordningen ålagts medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i fråga om offentlig kontroll av djur och varor som förs in i Europeiska unionen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

6 §

Tullen

Utöver vad som föreskrivs om Tullens uppgifter i kontrollförfordningen eller någon annanstans i denna lag, svarar Tullen för

(upphävs)

7 §

Övriga myndigheter

Behörig myndighet för en anläggning som är destination för sådana djur eller varor beträffande vilka det föreskrivs om övervakning av transport och ankomst, från gränskontrollstationen till en anläggning eller lokal inom Europeiska unionen, genom en delegerad förordning som antagits med stöd av artikel 77.1 b eller artikel 77.2 i

Gällande lydelse

kontrollförordningen är den myndighet som enligt livsmedelslagen (23/2006), lagen om animaliska biprodukter (517/2015) eller lagen om djursjukdomar (441/2013) övervakar den anläggning eller lokal som är destination.

10 §

Rätt att utföra inspektion och att få uppgifter

Bestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som gäller inspektioner och provtagningar finns i artiklarna 9–15 i kontrollförordningen och i artikel 34 i förordningen om sällskapsdjur.

Inspektioner och provtagningar i utrymmen som används för boende av permanent natur får utföras endast av en behörig tillsynsmyndighet eller en myndighet som ger handräckning med stöd av denna lag. Inspektioner och provtagningar får utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller. Om det inte är fråga om inspektion av ett fortskaffningsmedel i omedelbar anknytning till att fortskaffningsmedlet anländer till Finlands tullområde eller ett särskilt skatteområde som hör till det, får inspektionen utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det finns anledning att misstänka att de krav på införsel som avses i kontrollförordningen, *förordningen om sällskapsdjur* eller denna lag har överträtts eller överträds och att gärningen är straffbar enligt lag och kan leda till fängelsestraff.

Den behöriga tillsynsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter, aktörer enligt kontrollförordningen och *förordningen om*

Föreslagen lydelse

kontrollförordningen är den myndighet som enligt livsmedelslagen (297/2021), lagen om animaliska biprodukter (517/2015) eller lagen om djursjukdomar (76/2021) övervakar den anläggning eller lokal som är destination.

10 §

Rätt att utföra inspektion och att få uppgifter

Bestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som gäller inspektioner och provtagningar finns i artiklarna 9–15 i kontrollförordningen och i *artikel 11 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2122 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, särskild kontroll av passagerares personliga bagage och små sändningar av varor som sänds till fysiska personer och som inte är avsedda att släppas ut på marknaden och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011.*

Inspektioner och provtagningar i utrymmen som används för boende av permanent natur får utföras endast av en behörig tillsynsmyndighet eller en myndighet som ger handräckning med stöd av denna lag. Inspektioner och provtagningar får utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller. Om det inte är fråga om inspektion av ett fortskaffningsmedel i omedelbar anknytning till att fortskaffningsmedlet anländer till Finlands tullområde eller ett särskilt skatteområde som hör till det, får inspektionen utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det finns anledning att misstänka att de krav på införsel som avses i kontrollförordningen eller denna lag har överträtts eller överträds och det är fråga om en sådan gärning som är straffbar enligt lag och som kan leda till fängelsestraff.

Den behöriga tillsynsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter, aktörer enligt

Gällande lydelse

sällskapsdjur och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning, avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga för utförande av offentlig kontroll enligt 1 mom.

14 §

Förelägganden, förbud och andra administrativa åtgärder

Om djur eller varor eller införseln av dessa inte uppfyller eller misstänks inte uppfylla kraven på införsel, ska den behöriga tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som föreskrivs i kontrollförförordningen, *förordningen om sällskapsdjur* eller denna lag.

Bestämmelser om isolering och karantän för djur och varor finns i artiklarna 65–67 i kontrollförförordningen *och artikel 35 i förordningen om sällskapsdjur*. Närmare bestämmelser om kraven på isolering och karantän för djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Påföljdsavgift inom införselkontrollen

Livsmedelsverket eller Tullen kan bestämma att den aktör som svarar för införseln av djur eller varor ska betala en påföljdsavgift inom införselkontrollen på minst 300 euro och högst 5 000 euro, om aktören

1) försummar sin skyldighet enligt artikel 56.4 i kontrollförförordningen eller artikel 34.2 i förordningen om sällskapsdjur att visa upp djuren eller varorna för offentlig kontroll,

Föreslagen lydelse

kontrollförförordningen och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning, avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga för utförande av offentlig kontroll enligt 1 mom.

14 §

Förelägganden, förbud och andra administrativa åtgärder

Om djur eller varor eller införseln av dessa inte uppfyller eller det misstänks att de inte uppfylla kraven på införsel, ska den behöriga tillsynsmyndigheten vidta de åtgärder som föreskrivs i kontrollförförordningen eller denna lag.

Bestämmelser om isolering och karantän för djur och varor finns i artiklarna 65–67 i kontrollförförordningen. Närmare bestämmelser om kraven på isolering och karantän för djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Påföljdsavgift inom införselkontrollen

Livsmedelsverket eller Tullen kan bestämma att den aktör som svarar för införseln av djur eller varor ska betala en påföljdsavgift inom införselkontrollen på minst 300 euro och högst 5 000 euro, om aktören

1) försummar sin skyldighet enligt artikel 56.4 i kontrollförförordningen eller *artikel 11 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2122 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller vissa kategorier av djur och varor som är undantagna från offentlig kontroll vid gränskontrollstationer, särskild kontroll av passagerares personliga bagage och små sändningar av varor som sänds till fysiska personer och som inte är*

Gällande lydelse

4) för in eller försöker föra in djur eller varor i strid med bestämmelser som gäller områden som nämns i artikel 1.2 i kontrollförordningen och som antagits av Europeiska unionen eller utfärdats i medlemsstaterna för att tillämpa unionens lagstiftning, *eller i strid med de förutsättningar som föreskrivs i kapitel II eller III i förordningen om sällskapsdjur* eller nationella införselkrav som ställts i lagstiftningen,

5) transporterar eller låter transportera andra djur än sällskapsdjur i strid med artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 så att de kan orsakas skador eller onödigt lidande eller utan de förutsättningar som nämns i artikel 3 i den förordningen,

Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än sex månader sedan gärningen begicks. Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgift som påförts med stöd av denna lag finns i lagen om verkställighet av böter.

Föreslagen lydelse

avsedda att släppas ut på marknaden och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 att visa upp djuren eller varorna för offentlig kontroll,

4) för in eller försöker föra in djur eller varor i strid med bestämmelser som gäller områden som avses i artikel 1.2 i kontrollförordningen och som antagits av Europeiska unionen eller utfärdats i medlemsstaterna för att tillämpa unionens lagstiftning, *eller i strid med de nationella införselkrav som ställts i lagstiftningen,*

5) transporterar eller låter transportera *djur* i strid med *bestämmelser som gäller det område som avses i artikel 1.2 f i kontrollförordningen och som antagits av Europeiska unionen eller utfärdats i medlemsstaterna för att tillämpa unionens lagstiftning, eller i strid med de nationella krav på skydd av djur under transport som ställts i lagstiftningen, så att de kan orsakas skador eller onödigt lidande,*

Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än *ett år* sedan gärningen begicks. Bestämmelser om verkställigheten av påföljdsavgift som påförts med stöd av denna lag finns i lagen om verkställighet av böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .
